

ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΙΚΟΣ Λόγος

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΜΕΛΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «Ο ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ» • ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 147, 114 72 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ: 210-6459687

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΑΑ
Αριθμός
01-4558

ΕΛΤΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 141 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Σωτήριο έτος 1955!

Πέντε χρόνια μόνο έχουν περάσει από την ώρα, που καταλάγιασε ο ορυμαγδός του πολέμου στον Ελλαδικό χώρο. Η πατρίδα μας καθημαγμένη γλείφει ακόμα τις πληγές της κι ο κοσμάκης αποπροσανατολισμένος πολιτικά, πολιτιστικά και ηθικά, αποσυναρμολογημένος οικονομικά βιώνει μια ακόμα κρίση της περιέργης πατρίδας μας, που δε μπορεί να αντέξει τη συνέχεια της μακρόχρονης ιστορικής της ύπαρξης δίχως κρίσεις!

Μετά το 1950 βαλθήκαμε να ξαναχτίσουμε τα χαλασμένα στον πόλεμο. Όπως όμως το 'χει συνήθεια η ράτσα μας, όλα τα κάναμε βιαστικά και άναρχα. Άναρχη ήταν κι η μετακίνηση των πληθυσμών της υπαίθρου. Αλαλιασμένοι οι νεοέλληνες, πολέμοπληκτοι και ιδεολογικά μπερδεμένοι κι άλλοι κυνηγημένοι, εγκαταλείπουν άλλοι τις ανύπαρκτες πια κι άλλοι τις ανε-

παρκείς εστίες τους και μαζεύονται στην Αθήνα, που φάνταζε τότε σαν ένα ασφαλές καταφύγιο στους πεινασμένους και φοβισμένους της υπαίθρου.

Πριν από εξήντα χρόνια μια ομάδα τέτοιων ανθρώπων, πρωτοπόρων αυτής της σχεδόν αναγκαστικής μετανάστευσης, γυροφέρνουν στις αγορές δουλειάς της Αθήνας και συναντιούνται στα καφενεία του κέντρου της, με πεισματική απόφαση: «Να μη χαθούμε...». Εκεί έπεσε κι ο σπόρος από τον φωτισμένο ιδρυτή του συλλόγου μας, τον αείμνηστο Τάτιο Πανσεληνά να οργανωθούν οι Πολιχνιάτες σε σύλλογο, που θα τους κρατά δεμένους στη χαοτική κατάσταση που βρέθηκαν, αλλά και θα διατηρήσει τους δεσμούς μ' αυτά που με πόνο άφησαν πίσω τους. Η μετανάστευση για κείνους ήταν προσωρινή κατάσταση. Κι αυτοί που έφυγαν κι αυτοί που έμειναν, όλοι ήλπιζαν πως θα ξανασμίξουν.

Πέρασαν εξήντα χρόνια από τότε. Η ίδρυση του συλλόγου των Πολιχνιατών Αθήνας ήταν ο πρώτος των Λεσβίων. Ακολούθησαν σύλλογοι όλων των χωριών με μεγάλη προσφορά και στους Λεσβίους της Αθήνας και στα χωριά τους. Από την πρώτη εκείνη ιδρυτική γενιά δεν υπάρχει πια κανείς. Εμπιστεύτηκαν το

έργο τους στην επόμενη, η οποία ήδη παραδίνει στην Τρίτη. Όλοι άξιοι συνεχιστές. Τους Λεσβίους δεν συνέθλιψε η αδυσώπητη χοάνη της μεγαλούπολης. Ο Λεσβιακός πολιτισμός μετοίκησε στην Αθήνα.

Στις 15 Μαρτίου 2015 έγινε στην αίθουσα του συλλόγου μας, η διετής γενική συνέλευση με αθρόα συμμετοχή Πολιχνιατών. Ακούστηκαν τα πεπραγμένα του

Διοικητικού Συμβουλίου της παρελθούσας διετίας, συζητήθηκαν, πάρθηκαν αποφάσεις κι έγιναν αρχαιρεσίες για το διάδοχο Διοικητικό Συμβούλιο της διετίας 2015-2017. Οι εκλεγέντες στην πρώτη συνεδρία της συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής: Πρόεδρος: **Μαλλιάνης Τάκης** Αντιπρόεδρος: **Βουλγαρέλλη Πελαγία** Γραμματέας: **Χιώτου-Μουζά Μαίρη**

Ειδικός Γραμματέας: **Σπανός Τάκης** Ταμίας: **Θεοδωρή Ειρήνη** Μέλος: **Κεχαγιά Πελαγία** Μέλος: **Μακρής Τάσος** Μέλος: **Μοιρασγεντής Σεβαστιανός** Μέλος: **Γιαννέλλης Μιχάλης**.

Το νέο Δ.Σ. αποτελείται από παλιούς και νέους. Το παλιό χρειάζεται για βάση, το νέο για υπέρβαση. Ο σύλλογός μας θα πρέπει να είναι ικανοποιημένος μ' αυτά τα αποτελέσματα. Αν μη τι άλλο δείχνουν πως η παράδοση και η διαδοχή συνεχίζονται ομαλά. Η νέα γενιά δέχεται να πάρει τη σκυτάλη και να συνεχίσει. Εξήντα χρόνια δεν υπήρξαν αρκετά να απορροφήσουν τους συμπατριώτες μας και να τους αποστασιοποιήσουν από την πολιχνιατική συνείδηση. Αυτό δείχνει το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει το νέο Δ.Σ. και το βάρος της ευθύνης που επωμίζεται. Στη δύσκολη συγκυρία που βιώνει η χώρα μας, ο σύλλογός μας καλείται να στέκεται όρθιος, για να στηρίζει με τη σειρά του το ηθικό των μελών του.

Το νέο Δ.Σ. εμπλουτισμένο με νέα (και σε ηλικία) πρόσωπα και ενισχυμένο (ως εκ τούτου) με φρέσκες, καθαρές ιδέες, υποσχεται όχι μόνο τη συνέχεια, αλλά και τον εμπλουτισμό και τη βελτίωση των δραστηριοτήτων του.

ΝΕΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Σας ενημερώνουμε ότι άλλαξε ο αριθμός του λογαριασμού του Συλλόγου μας ως εξής:
ALPHA BANK -ΚΟΙΝΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ
555-002101-040960

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος στις 15 Φεβρουαρίου έγινε ο ετήσιος χορός και η κοπή πίτας του Συλλόγου μας, στο κέντρο NAKISSOS HALL. Την εκδήλωση ξεκίνησε το χορευτικό μας με τον ακούραστο δάσκαλο Μιχάλη Βουβέλλη που έδωσε πολύ κέφι και ξεφάντωμα. Ήταν άλλη μια ευκαιρία να βρεθούμε κοντά όλοι οι συγχωριανοί. Αυτό μας δίνει δύναμη και είναι ένα μήνυμα να συνεχίσουμε να διοργανώνουμε τέτοιες εκδηλώσεις. Να είμαστε όλοι καλά και του χρόνου.

Πολιχνιάτης ο νέος Γ.Γ. Υπουργείου Οικονομικών

Ο καθηγητής στο Τμήμα Στατιστικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών **Νίκος Φράγκος** ανέλαβε καθήκοντα Γενικού Γραμματέα στο υπουργείο Οικονομικών.

Ποιος είναι ο Νίκος Φράγκος

Ο κ. Φράγκος ξεκίνησε την ακαδημαϊκή του καριέρα ως λέκτορας στο Ohio State University Columbus.

Διετέλεσε ακολούθως αναπληρωτής καθηγητής στο HOFSTRA University της Νέας Υόρκης. Στην Νέα Υόρκη εργάστηκε και ως αναλογιστής (senior actuary).

Ο κ. Φράγκος τα τελευταία χρόνια είναι υπεύθυνος του μεταπτυχιακού προγράμματος στην Διαχείριση Ασφαλιστικών Οργανισμών του Οικονομικού Πανεπιστημίου

Αθηνών και του μεταπτυχιακού διατμηματικού προγράμματος στην Τραπεζική και Χρηματοοικονομική Επιστήμη.

Σ.Σ. Ο κ. Φράγκος είναι Πολιχνιάτης στην καταγωγή και επισκέπτεται πολύ συχνά τον Πολιχνίτο. Επίσης διετέλεσε Πρόεδρος του Συλλόγου μας επί μία διετία.

Είναι τιμή για ολόκληρη την περιοχή μας τα υψηλά καθήκοντα τα οποία αναλαμβάνει.

Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που ανέλαβε.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Ο Σύλλογός μας σκέφτεται να διοργανώσει εκδρομή τις ημέρες αργίας του Αγ. Πνεύματος, στα Κύθηρα. Πληροφορίες στην κα Μαρία Κατρακάζα ή στα μέλη του Συλλόγου μας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Νικέλλης Κώστας και Κουκέλλη Φωτεινή-
Αγόρι 2-12-2014
Να τους ζήσουν και νάναι καλότυχα!

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

• Θεοδωρής Γεώργιος του Χριστόφα
• Κατωτριώτης Παναγιώτης, 16/12/2014
• Λεοντή Ιωάννα, χήρα Κων/νου, 15/1/2015
• Φράγκου Αφροδίτη, χήρα Γεωργίου, 25/1/2015
• Θεοδωρής Νικόλαος του Ευστρατίου, 26/1/2015
• Στατέλλης Γεώργιος του Σταματίου, 30/1/2015
• Αργυρίου Ευστράτιος του Παναγιώτη, 9/2/2015
• Ανδρεαδέλλη Μαρία 23-2-15
• Γομέλης Χαράλαμπος του Ευστρατίου, 20/2/2015

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

• Ταγλής Γεώργιος του Ευαγγέλου, 26/2/2015
• Πατακού Αικατερίνη, χήρα Χαράλαμπου, 1/3/2015
• Σαντή Γιαννούλα, χήρα Νικολάου, 5/3/2015
• Σαντή Μυρσίνη, χήρα Ιγνατίου, 8/3/2015
• Καβαλικά Γεωργία, χήρα Ευστρατίου, 9/3/2015
• Φράγκου Αγγελική, χήρα Ευστρατίου, 13/3/2015
• Καρασταμάτης Γρηγόριος του Βασιλείου, 15/3/2015
• Γιαλελή Μαρία, χήρα Γρηγορίου, 21/3/2015
• Ρέγα Κωνσταντίνα του Γεωργίου- 30/3/2015
• Κρικλάνη Ζαχαρία, το γένος Μπαρούτη.

Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΡΑΒΑΤΑΚΗΣ

Η ανθρώπινη αίσθηση περί δικαίου δε μπορεί να συμφωνήσει με τη δικαιοσύνη της ανάληπτης φύσης, που αφήνει τους ανελέητους νόμους της να πέφτουν αδιάφορα επί δικαίων και αδικών. Πόνεσε η ψυχή κάθε Πολιχνιάτη με την είδηση της αποδημίας ενός νέου συμπολίτη τους, ενός νέου οικογενειάρχη, νέου πατέρα, ενός εργατικού και πολυτάλαντου παιδιού. Είχε μπροστά του τη ζωή για να προσφέρει στην οικογένειά του, να προσφέρει στη δουλειά του, να προσφέρει στην κοινωνία, να προσφέρει στον πολιτισμό της. Ήταν γνωστό πως ο Πρόδρομος Καραβατάκης, εκτός από τη δουλειά του, ασχολήθηκε ερασιτεχνικά με το θέατρο και ήταν ταλαντούχος ηθοποιός αλλά και συγγραφέας ερασιτεχνικών θεατρικών κειμένων. Ήταν βέβαια σύντομος ο χρόνος, που το Πο-

λύκεντρο του χωριού μας χάρηκε τις πνευματώδεις ερμηνείες και τα αμίμητα κείμενά του. Έδειχναν όμως πως η συνέχεια υποσχόταν πολλά. Αλλά δυστυχώς για την οικογένειά του, δυστυχώς και για το χωριό μας, η μοίρα άλλα σχεδίαζε. Η επάρατος της εποχής μας νόσος έκοψε πολύ πρόωρα το νήμα της δημιουργικής ζωής του άτυχου παλληκαριού. Έφυγε ο Πρόδρομος κι άφησε πίσω του πόνο. Ορφάνια και δυσαναπλήρωτο κενό!

Ο σύλλογος Πολιχνιατών Αθήνας και οι φίλοι του εκφράζουμε την οδύνη μας και τα συλλυπητήριά μας στους γονείς και στη σύζυγό του. Ο πόνος είναι μεγάλος και ο μόνος γιατρός ο χρόνος.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρω από καρδιάς και εύχομαι να σφθάσει στα ύπατα αξιώματα του Στρατού μας, τον κύριο Κων/νο Γ. Παπαδημητρίου, που πρόσφατα προήχθη «κατ' εκλογήν» στον βαθμό του Ταξιάρχου.

Ο κ. Παπαδημητρίου παραθερίζει σχεδόν κάθε καλοκαίρι στην Νυφίδα, γιατί η σύζυγός του Χρυσούλα -κόρη του αδελφικού μου φίλου, απόστρατου Αξ/κού, Γιώργου Σταθακόπουλου- είναι και κόρη της Πολιχνιάτισσας Μαρίας Π. Παναγιωτάκη (του Ζαχαροπλάστη) και έτσι έχει γίνει ένας δικός μας άνθρωπος.

Μαρούσι, 1403/2015
Στρατής Π. Πάντας

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΜΕΛΗ Δ.Σ.	ΤΗΛ.
Μαλλιάκας Τάκης (Πρόεδρος)	2106107760 panosmall@hotmail.com
Βουλγαρέλλη Πελαγία (Αντ/δρος)	210 9911733
Χιώτου-Μουζά Μαίρη (Γραμμ.)	210 9525363
Σπανός Τάκης (Ειδ. Γραμμ.)	2233080402 panayiotis.spanos@gmail.com
Θεοδωρή Ειρήνη (Ταμίας)	2106847354
Κεχαγιά Πελαγία (Μέλος)	2108144177
Γιαννέλλης Μιχάλης (Μέλος)	6944744241
Μακρής Τάσος (Μέλος)	210 6719306
Μοιρασγεντής Σεβαστιανός (Μέλος)	6974929802

Για τις προσφορές-συνδρομές σας
ο νέος λογαριασμός του Συλλόγου μας
ALPHA BANK -ΚΟΙΝΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ
555-002101-040960

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ-ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

ΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ

Τις Κυριακές ανοικτά το μεσημέρι
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΩΤΡΙΩΤΗΣ
ΣΚΑΛΑ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ
Τηλ.22520 42396 -42375

πωλείται οικία

Πωλείται δίπατο σπίτι 67 τμ με οικοπέδο 70 τμ και καινούργια κεραμοσκεπή, στην περιοχή Τσίγκος Πολιχνίτου. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον Πάρη Αγριόγιαννο, τηλ. 6978 145603.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ιγγλέζος Γεώργιος & Μαρία	20
Γιανναρέλλη Χαρίκλεια	20
Βαρβάκη Τασούλα	50
Σάκκη-Μαριδάκη Χαρά	20
Πατακού Αγγελική	20
Γεωργακή Σταματία	50
Σάββας Ε. Πάνος	100
<i>Στη μνήμη της θείας του Χιωτέλλη Μυρσίνης</i>	
Παπάζογλου Μαρία	20
Τσιτσάνου Μαρία	10
Γεωργαντίδης Χαράλαμπος	50
Σταματέλλης Ευστράτιος	20
Σταματέλλη Τούλα	20
Πέππα Μυρτώ	30
Πάντας Στρατής	20
Οικογένεια Ελευθερίου Σαλαμάρ	50
<i>Στη μνήμη του αδελφού τους Παναγιώτου Σαλαμάρ -κατόικου Αυστραλίας</i>	
Σαράντης Γιώργος	50
Σπανός Παναγιώτης	30
Πολυχρόνης Αριστείδης	50 δολ. Αμερικής
Παπαδημητρίου Στράτος	50
Κοντοσφύρη Μερόπη	50
Μακρής Παναγιώτης	20
Κατμερτζή Βαρβάρα	20
Ρέστη Φρόσω	20
Σαμιόγλου Χριστόφορος	25
Σαμιόγλου Καλλιόπη	25
Σαντή Χαρίκλεια	20
Παπουτσάς Στράτος	20
Πανσεληνάς Ερμής	50
Γιγουρτσής Δημήτριος	50
Χιώτου Μαίρη	30
Συκά Βάσω	20
Πιτζάς Γεώργιος	50
Πάντας Γεώργιος	30
Κατάκου Μαρία & Στέφανος	30
Χατζόγλου Γεώργιος	50
Μοιρασγεντή Λίτσα	30
Σταματέλλης Γιώργος	20
Σπακουρής Ευστράτιος	50
Κατωτριώτη Χρυσούλα	20
<i>Στη μνήμη του συζύγου της Κατωτριώτη Παναγιώτη</i>	
Κουκούλας Κυριάκος	20
<i>Στη μνήμη της μητέρας του Μαρίας Κουκούλα</i>	
Κουκούλας Κυριάκος	10
Μαλλιάκας Γιώργος & Ζωγραφία	20
Μακρής Τάσος	50
Ψάνης Ιγνατίος	50
Κωφόπουλος Ευστράτιος	70
Γιαννέλλης Μιχάλης	20
Νικέλλης Παναγιώτης & Κατερίνα	50
Ψάνη-Κουκέλλη Χρυσούλα	20
Ζούρος Γεώργιος	50 (για διαφήμιση)

Ζούρος Γεώργιος	20
Τσιφτσή Νίκη	30
Κρικλάνη-Μαγγανάρη Αγγελική	20
Αδαλής Ευάγγελος	40
Αδαλής Γεώργιος	30
Γρηγορίου Σοφία	20
Στρούμπας Βασίλειος	20
Φράγγος Σάββας - Φράγγος Ανέστης	...50
Καρασιδερή-Δελιγιάννη Μαριάνθη	...20
Κουκούλας Δημήτρης	50
Ανώνυμος	100
Κακάμπουρας Παναγιώτης	20
Γαβριήλ Γαβριήλ	50

Στη μνήμη των γονιών του Γιώργου & Ελένης Γαβριήλ

Κατρακάζα Πελαγία & Μαίρη	50
Δερβάτη-Παπανικολάου Μαρία	20
Καλέλλης Δημήτρης	20
Βγενά Κατερίνα	20
Κουτρή-Πυλέρη Αρτεμης	20
Μανιουδάκη Αγγελική	5
Μανιουδάκης Δημήτριος	20
Μανιουδάκης Γεώργιος	20
Σάββα Κλειώ	20
Καμισιούλη Χριστίνα	20
Πελέκος Δημήτρης & Αρετή	50
Βαρβάκη Γιασεμή	30
Καναρίδης Πέτρος & Χρυσοβαλάντης	...50
Μοιρασγεντής Β. Δημήτρης	50
Σταυρέλλη Ταξούλα	20
Καρασταμάτη Μυρσίνη	20
Γαβριήλ Γαβριήλ	20
Κατάκος Στεφ. Γιώργος	10
Ιατρέλλη Μαρία	30
Σαντής Δημήτρης	20
Πολυχρονόπουλος Βλάσσης	20
Τσάτσου Ελένη	20
Φράγγο Γιασεμή	20
Χατζησταυράκη-Ζάχου Κατερίνα	20
Τσαντάνης Πέτρος	20
Παπαδημητρίου Μαρία & Γιώργος	30
Μακρής Βασίλης	20
Σπακουρής Δημήτρης	20
Πολυχρόνη Μέρσα	20
Σαραντίδου-Τσίμπα Ειρήνη	20
Κούσκος Θεόδωρος	30
Αδαλής Χαράλαμπος	20

Διορθώσεις προηγούμενου τεύχους:

• Σάββα Αφροδίτη & Τσούσης Γεώργιος 50
• Κρικλάνη-Τσιμποκέλλη Αγγελική30
• Ρούμπου Μαριάνθη20

Ευχαριστούμε θερμά συγχωριανούς και φίλους που στηρίζουν το έργο του Συλλόγου μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Μέσα από την καρδιά μας ευχαριστούμε τους συγχωριανούς μας που ανταποκρίθηκαν και βοήθησαν με τις προσφορές τους στη λαχειοφόρο αγορά του χορού για την ενίσχυση του Συλλόγου μας. Οι χορηγοί, που βοήθησαν και έδωσαν ανάσα στο Σύλλογο, είναι:

• Ζαχαροπλαστείο Βουνάτσου -Πολιχνίτος
• Γαλακτοκομικά Ζούρος Γεώργιος -Πολιχνίτος
• Γαλακτοκομικά Κουκούλας Δημήτριος-Πολιχνίτος
• Ελαιοτριβείο Βερβέρης Ιωάννης-Πολιχνίτος
• Ελαιοτριβείο Δήμου - Κανταρης Δημ.-Πολιχνίτος
• Ξενοδοχείο ΕΙΡΗΝΗ -ΒΑΤΕΡΑ
• Κομμωτήριο " ΧΡΙΣΤΙΝΑ " -Πολιχνίτος
• NYFIDA BEACH -Σαββαδέλλη Μυρσίνη-Νυφίδα

• ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ-ΚΑΦΕ Ζουμπούλης Ευστράτιος-Σκάλα
• Οδοντιατρείο - Σάββα Αφροδίτη-Καπανδρίτι

Αττικής
• Γαλακτοκομικά -Χαδεμένος Παναγιώτης-Λισβόρι

• Ψαροταβέρνα" ΜΕΛΕΜΙ" Σταυρακέλλης Παν.-Σκαμνισίδι-Λισβόρι
• Ταβέρνα " ΓΡΗΓΟΡΗΣ" -Νυφίδα
• Ταβέρνα "ΓΙΑΛΟΣ"-Βράχος -Νυφίδα
• ΟΥΖΕΡΙ-Μεζεδοπωλείο «Η Λέσβος»-Γιαννέλλης Μιχ.-Αθήνα
• ΤΑΒΕΡΝΑ "Ο ΒΑΣΙΛΗΣ"-Ζούρος Γεώργιος-Μάτι Αττικής
• Αγροτουριστικός Συνεταιρ. Γυναικών Πολιχνίτου
• Ελαιοκαλλιέργειες-Μουχτούρης Παναγιώτης-Πολιχνίτος
• Πλακάκια Είδη Υγιεινής-Κεφαλά-Μουχτούρη Παναγιώτα
• Ζαχαροπλαστείο "ΕΔΕΣΜΑ" -Σάκκης Παναγιώτης-Κερατέα
• Νεωτερισμοί - Κρικλάνης Αγγελος-Πολιχνίτος
• Ταβέρνα-Ουζερί-Γιώτης -Νυφίδα
• Αγροτικά προϊόντα -Δαλβαδάνης Κυριάκος-Λισβόρι
• Ανθοκομικά-Φυτόριο-Σαντής Κώστας-Γέρακας
• Χατζόγλου Μαρία -Δικηγόρος-Συγγραφέας -Αθήνα
• Σάμιος Ξενοφών & Λίτσα-Βρύσσα

• Βγενάς Βασίλειος -Συστήματα Συναγερμού-Φωτοβολταϊκά-Αιγάλεω
• Ενοικιάσεις Αυτοκινήτων-Leanos Car-Μυτιλήνη
• Φαρμακείο-Βαρβάκη Αναστασία-Αιγάλεω
• Ποτοποιεία-ΟΥΖΟ ΣΑΜΑΡΑ-Μυτιλήνη
• Ποτοποιεία ΕΠΟΜ -Μυτιλήνη
• ΟΥΖΟ Βαρβαγιάννη - Πλωμάρι
• Κρεαταγορά Ευρωμάκετ - Σάμιος Εμμανουήλ-Αγ. Παρασκευή
• Συκάς Ελευθ. και Γεώργιος-ΚΡΥΣΤΑΛ-Πολιχνίτος
• Μεζεδοπωλείο "Η ΕΛΙΑ" Γεύσεις Μυτιλήνης-Κορωπί.
➔ Επίσης ευχαριστούμε τις μεγάλες αλυσίδες που συνέβαλαν στην ενίσχυση του Συλλόγου:
• Σούπερ Μάρκετ Σκλαβενίτης, Προμηθευτική.
• Ζαχαροπλαστεία Βάρσος, Παπασπύρου, Μπαλλής.
• Ναυτιλιακές Εταιρείες Blue Star Ferries, Hellenic Sea Ways,
• Ainaftis Office(Ο/Γ ΠΕΛΑΓΙΤΗΣ).

➔ Επίσης ένα μεγάλο ευχαριστώ στην αλυσίδα Αρτοποιίας και Ζαχαροπλαστικής "ΕΞΑΡΧΟΣ" η οποία προσέφερε την πίτα του Συλλόγου και την πίτα που μοιράστηκε σε όλους τους παρευρισκόμενους στην εκδήλωση.

ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΙΚΟΣ
Λόγος

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
Σύλλογος «Πολιχνίτος Λέσβου»

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Μαλλιάκας Τάκης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Μαυρομιχάλη 147
114 72 Αθήνα
Τηλ.: 210 64 59 687
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-4558

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μαλλιάκας Τάκης
Μακρής Τάσος
Χιώτου-Μουζά Μαίρη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
Μαρία Γασπαράκη
e-mail: mgasparaki@gmail.com

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ:

Σταμάτης Κοτσάτος Ο.Ε.
Μαρ.Αντύπα 45 Ηλιούπολη

Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα την άποψη του Συλλόγου μας

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ

✓ ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ
Φοροτεχνικός • Τηλ: 6974 313424
✓ ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
Φοροτεχνικός • Τηλ: 6947937350
Γ.ΚΟΥΒΕΛΙΔΟΥ 32, ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
τηλ/φαξ: 22520 41357
email: giorgos_acc@yahoo.gr
•aggelika_x@yahoo.gr

Ανησυχητικές διαμαρτυρίες

Ο Δημήτρης Μοιρασγεντής, με την ιδιότητα του Προέδρου του Οικολογικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου Νυφίδας, μας έστειλε δύο αντίγραφα εγγράφων διαμαρτυρίας και αιτημάτων προς τον Δήμο Λέσβου, με την παράκληση να δημοσιευθούν στον «Πολιχνιάτικο Λόγο» για ενημέρωση των Πολιχνιατών. Κρίναμε πως δεν έχουμε μόνο υποχρέωση να τα δημοσιεύσουμε, αλλά πρέπει να σχολιαστούν σχετικά με τα θέματα στα οποία αναφέρονται. Τα σχόλια ακολουθούν τα έγγραφα.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΣ & ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΥΦΙΔΑΣ
Πολιχνίτος 27/02/2015
Αριθ. Πρωτ. 2

ΠΡΟΣ

Τον Αντιδήμαρχο Τεχνικών Έργων & Δόμησης κ. Τζιμή Ευστράτιο
ΚΟΙΝ.: 1. Εντεταλμένο Δημ. Σύμβουλο Δημ. Ενότητας Πολιχνίτου κ. Αλεξίου Δημήτριο
2. Τοπικό Συμβούλιο Δημοτικής Κοινότητας Πολιχνίτου

Παρακαλούμε να φροντίσετε για το κλάδεμα των δέντρων (Μυρίκια) που βρίσκονται στην περιοχή Πολιχνίτου, από την τοποθεσία Σουλουμενέλι μέχρι το τέρμα του οικισμού της Νυφίδας Πολιχνίτου.

Τα δέντρα αυτά έχουν αποκτήσει μεγάλο όγκο και είναι επικίνδυνα να πέσουν, όταν πνέουν ισχυροί άνεμοι. Ήδη έχουν ξεριζωθεί 5-6 από την προηγούμενη κακοκαιρία.

Το κλάδεμα πρέπει να γίνει τώρα πριν ανοίξουν τα δέντρα. Τα ξεριζωμένα πρέπει να απαλλαγούν απ' όλα τα ξύλα, και ο κεντρικός κορμός να επαναφύτευτεί.

Από τα κλαδιά του κλαδέματος, ο σύλλογός μας θα πάρει κατάλληλα μοσχεύματα και θα τα φυτεύσει σε σημεία της παραλίας που δεν έχουν μυρίκια.

Με εντολή του Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Πρόεδρος

Μοιρασγεντής Δημήτριος

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟ

Τις τελευταίες μέρες οι δημότες του Πολιχνίτου κληθήκαμε να πληρώσουμε τη δαπάνη ύδρευσης μιας τριετίας 2012-2014 και πολλοί δημότες ήδη ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση αυτή.

Ο τρόπος υπολογισμού της δαπάνης αυτής προέκυψε από τον τριπλασιασμό του ποσού που είχε πληρώσει ο κάθε καταναλωτής το έτος 2011.

Έτσι από τη Σολομώντεια αυτή λύση άλλοι θα βρεθούν κερδισμένοι και άλλοι χαμένοι.

Γιατί όμως φθάσαμε σ' αυτήν την καθυστέρηση και έπρεπε να επιλεγεί μια τέτοια λύση;

Δεν έκαναν έγκαιρα τη δουλειά τους οι αρμόδιοι υπάλληλοι ή ήταν λίγοι στον αριθμό;

Το πραγματικό όμως πρόβλημα σήμερα δεν είναι αυτό. Είναι η ποιότητα του νερού που φθάνει στη βρύση του σπιτιού μας.

Αναλογίζομαι αν σωστά χρησιμοποιώ τη λέξη νερό.

Δεν τολμώ φυσικά να μιλήσω για πόσιμο νερό. Στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα λασπόνερο, που δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ούτε στην λάτρυα της κουζίνας.

Δεν ξέρω αν αυτό οφείλεται στην πλημμελή καθαριότητα των πηγών ή στο παλαιωμένο δίκτυο μεταφοράς του νερού.

Φυσικά σε ένα βαθμό οφείλεται στις τελευταίες βροχοπτώσεις. Όμως τα σύννεφα ρίχνουν το πολύτιμο αγαθό τους σε όλο το νησί, αλλά τα υπόλοιπα χωριά καθώς και η Μυτιλήνη δεν έχουν λασπόνερο στα δίκτυα τους.

Το περασμένο καλοκαίρι ο Πολιχνίτος είχε σοβαρό πρόβλημα επάρκειας νερού, και το πρόβλημα αυτό αντιμετωπίστηκε με την εκ περιτροπής περικοπή του νερού, ώστε μια μέρα να έχουμε νερό και την άλλη όχι.

Αυτό φυσικά δημιούργησε πολλά προβλήματα τόσο στους ντόπιους όσο και στους παραθεριστές του καλοκαιριού.

Ως δήμοτης Πολιχνίτου αλλά και ως Πρόεδρος του Οικολογικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου Νυφίδας, απευθύνομαι στον κ. Δήμαρχο Λέσβου και στον Πρόεδρο της ΔΕΥΑΛ και ερωτώ αν είστε γνώστες των προβλημάτων αυτών του Πολιχνίτου και αν θα προγραμματιστεί κάποιο σχέδιο για την αντιμετώπισή τους.

Πολιχνίτος 2/2/2015

Μοιρασγεντής Δημήτριος

Δε γίνεται πια να μη βλέπει κανείς πως αυτό που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια σαν οικονομική κρίση, έχει μερικά τραγικά χαρακτηριστικά:

1. Η κρίση είναι μια γενικευμένη κατάσταση, που έχει ξεχαρβαλώσει όλα τα εξαρτήματα του Ελληνικού κράτους.

2. Η Ελλάδα μοιάζει σαν ένα πολυτραυματία στην εντατική με ό,τι κινδύνους αυτό συνεπάγεται.

3. Για να φθάσει στο σημείο αυτό, η αρρώστια υπέσκαπτε τον οργανισμό της από πολύ παλιά.

4. Όλοι μας έχουμε την ευθύνη, γιατί κάναμε τα στραβά μάτια, επειδή βολεύομαστε κι έτσι αφήναμε κάποιους να πολιτεύονται σε βάρος της ζωής των παιδιών μας.

5. Τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο να χάνουμε και τις όποιες υποδομές είχαμε στην κι έτσι κι αλλιώς λειψή κρατική λειτουργία.

Το λασπόνερο δεν ξέρουμε από ποια «Κερκόπορτα» «παρεισέφρησε» στο υδροδοτικό δίκτυο, για να φθάσει στις βρύσες του χωριού μας. Ίσως να'ναι φυσική καταστροφή, ίσως να'ναι ατύχημα, ίσως να'ναι απλή αμέλεια, ίσως να'ναι ακόμα ένα δείγμα ελληνικής τσαπατσουλιάς, ίσως να'ναι μια ακόμα περίπτωση ελαφρότητας της ράτσας μας. Πάντως αστείο δεν είναι, για τούτο επιβάλλεται από τους υπεύθυνους σοβαρή αντιμετώπιση και άμεση ενημέρωση των δημοτών.

Το φιάσκο όμως στην κοστολόγηση του υδρευτικού τέλους δεν καταπίνεται με τίποτα. Μόνο με την τούρκικη λέξη «χάλι» θα μπορούσε να αποδοθεί. Δεν ξέρουμε, γιατί δεν φρόντισαν για την ενημέρωσή μας, ούτε τους λόγους που ανάγκασαν τους καλλικρατικούς άρχοντες να επιλέξουν αυτή την «προκρούστια» λύση στο πρόβλημα. Όλα δείχνουν πως δεν είχαν άλλη. Πήραν δηλαδή μια απόφαση σε κατάσταση πανικού. Αυτό είναι που κάνει κι εμάς πανικόβλητους. Σε τέτοια χάλια βρίσκεται κι ο Καλλικράτης! Και έγινε, υποτίθεται, για να σωθεί η τοπική αυτοδιοίκηση!

Περιμένουμε, έστω και κατόπιν εορτής, μια κάποια ενημέρωση. Γιατί αν κι αυτό δεν μπορεί να συμβεί, μας μένει μόνο η εξ ύψους παραμυθία!

Πολιχνίτος

Προς: 1) Την περιφερειάρχη Βορ. Αιγαίου κα Χριστ. Καλογήρου

2) Τον Δήμαρχο Λέσβου κ. Σπ. Γαλήνη

3) Το τοπικό Συμβούλιο Πολιχνίτου

Θέμα: Αποκατάσταση και ασφαλοστρωση δρόμων στις Αλυκές Πολιχνίτου στη θέση «Γλάρος»

Πριν από τέσσερα περίπου χρόνια φτιάχτηκε με τσιμέντο ο δρόμος που συνδέει τη Σκάλα Βασιλικών με την Σκάλα Πολιχνίτου.

Για λόγους που δεν έγιναν γνωστοί, απέμεινε άφτιαχτο ένα κομμάτι δρόμου, τριών περίπου χιλιομέτρων, πίσω από τις Αλυκές στη θέση «Γλάρος» μέχρι την Σκάλα Πολιχνίτου.

Τον χειμώνα, το ανωτέρω τμήμα του δρόμου καθίσταται αδιάβατο από τις τεράστιες λακκούβες γεμάτες νερό που δημιουργούνται από τις βροχές, οι οποίες παραμένουν και το καλοκαίρι, με αποτέλεσμα να μην μπορούν οι μόνιμοι κάτοικοι της περιοχής (οι οποίοι είναι πολλοί) αλλά και οι κάτοικοι των γύρω περιοχών, να μετακινηθούν και να μεταβούν πιο σύντομα στον προορισμό τους.

Παράλληλα, επειδή η εν λόγω περιοχή είναι γεμάτη από τουρίστες, οι οποίοι παρακολουθούν την ορνιθοπανίδα της, ταλαιπωρούνται από την ακαταλληλότητα του δρόμου, διαμαρτύρονται και μας ρωτούν γιατί ο δρόμος ευρίσκεται σ' αυτή την άθλια κατάσταση!

Αλήθεια, τι θα μπορούσαμε να τους απαντήσουμε;

Ως εναλλακτική λύση, οι κάτοικοι χρησιμοποιούν τον δρόμο της «Φλιάς», ο οποίος είναι κάθετος στον ανωτέρω δρόμο και συνδέει τον «Γλάρο» με τον κεντρικό δρόμο Πολιχνίτου-Σκάλας Πολιχνίτου.

Δυστυχώς όμως και ο δρόμος της «Φλιάς» παρουσιάζει ακριβώς τα ίδια προβλήματα και καθιστά την έξοδο των κατοίκων αδύνατη, ακόμη κι έξω από τα σπίτια τους, ενώ υπάρχουν περιστατικά που το ασθενοφόρο προσπάθησε να παραλάβει επείγον περιστατικό, αλλά δεν μπόρεσε να προσεγγίσει.

Οι ανωτέρω δρόμοι είναι πολύ σημαντικοί για την περιοχή, διότι συνδέουν μεταξύ τους την Σκάλα Πολιχνίτου με το Αλυκούδι, το Σκαμνιούδι, Σκάλα Βασιλικών, Λισβόρι, Γλάρος, Φλιά, Αρά, Νυφίδα κ.α.

Παρακαλούμε όπως ενεργήσετε άμεσα τα δέοντα για την οριστική λύση των προβλημάτων των ανωτέρω δρόμων για την διευκόλυνση των κατοίκων, διότι πληρώνουν δημοτικά τέλη και πρέπει τουλάχιστον να έχουν ασφαλή μετακίνηση.

Με εκτίμηση

Οι ενδιαφερόμενοι

Ακολουθεί κατάλογος με υπογραφές

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΗΠΟΥ

ΣΑΝΤΗ ΧΡΥΣΑ

-ΣΑΝΤΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

ΓΕΩΠΟΝΟΙ

ΛΕΩΦ.ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ 116, ΓΕΡΑΚΑΣ

ΤΗΛ. 2106613551, 6977 906321,

6932 356464

ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΡΟΤΟ-ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΙΤΕΡΙΣΜΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

Δεχόμαστε παραγγελίες για γάμους, βαφτίσεις, μνημόσυνα και Cattering για εκδηλώσεις.

Τηλ.: 22520 42260

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΣΑΡΙΖΟΓΛΟΥ

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ Α1, Α2, Β1, Β2,

Sorbone C1, Sorbone C2

Τηλ. 6948 042772

ΤΑΞΙ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

ΤΗΛ ΠΙΑΤΣΑΣ: 22520 42444,

WHAT'S UP: 6989 411054,

KIN.: 6932 264529 & 22520 41355

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ

«ΧΡΙΣΤΙΝΑ»

ΑΝΔΡΙΚΟ-ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ-ΠΑΙΔΙΚΟ

ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Τηλ/fax: 22520 41008

Kiv. 6947 676912

ΑΛΙΚΗ ΤΖΙΜΑ- ΚΑΤΑΤΡΙΩΤΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ιπποκράτους & Καλλιδρόμιου 6,

Αθήνα 114 72.

Τηλ. 210 33303151, 3390041-2,

Fax: 2103303171 • κιν. 6974430581

Μαρία Π. Πανσεληνά

Ιατρός - Ακτινοδιαγνώστης

Διαγνωστικό εργαστήριο:

• Υπέρηχοι σώματος • Triplex αγγείων

• Ενδοσκοπικό u/s • u/s μαστού

• Μέτρηση οστικής πυκνότητας

• Ψηφιακή πανοραμική απεικόνιση

Καλλονή: Εμπορικό Κέντρο Βαμβουλιά

(έναντι Κέντρου Υγείας)

Τηλ/fax: 22530 22131, κιν.: 6972 509137

ΧΡΥΣΟΘΕΑ Κ. ΖΑΡΟΥΛΗ

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

• Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

• Επιστημονικός Συνεργάτης Νοσοκομείου

NIMITS & Ιατρικού Αθηνών - Κλινική Ψυχικού

ΙΑΤΡΕΙΟ: Α.ΠΕΝΤΕΛΗΣ 7 & ΠΑΠΑΓΟΥ 3

ΧΑΛΑΝΔΡΙ (3ος όροφος)

ΤΗΛ: 2106850202, 6977328162

email: xzarouli@gmail.com

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ - ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ

ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ-ΓΡΑΦΕΙΩΝ-ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εξειδικευμένα συνεργεία όλων των ειδικοτήτων

ΑΡΙΣΤΕΣ ΤΙΜΕΣ-ΕΓΓΥΗΣΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

Καλέστε μας στο χώρο σας

χωρίς επιβάρυνση, να σας δείξουμε τις ιδέες μας.

ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑ- ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ

ΤΗΛ. 6997973137, 6939030315

κ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΕΛΛΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Π. ΣΑΒΒΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΣΤΟ

ΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ε.ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 21, 2ος όροφος,

ΜΥΤΙΛΗΝΗ • Τηλ.22510 26655

• κιν. 6974707156

Σύμβουλος

Ασφαλίσεων

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΩΡΗ-ΣΑΛΑΒΟΥ

ΤΖ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ 1 (έναντι Τελωνείου)

2ος όροφος, ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Υψηλής ποιότητας ασφαλιστικά

προϊόντα από αξιόπιστες εταιρείες

στο μικρότερο δυνατό κόστος.

Τηλ. 22510 46611, 6978 091235

fax: 22510 46622

email: m.theodori@yahoo.gr

ΑΛΕΚΟΣ Γ. ΚΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ο τελευταίος Μικρασιάτης πρόσφυγας του Πολιχνίτου

Γράφει ο **ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΝΤΑΣ**

Μια άλλη φορά, αφού τελείωσε ο Γράμμος και μας είχε υποσχεθεί ο Διοικητής ότι όλους θα σας δώσω άδειες, να πάτε στα σπίτια σας, κατεβήκαμε στην Καστοριά, στο Δισπλιό, στην άκρια της λίμνης και στρατοπεδέψαμε εκεί. Ενώ περιμέναμε τις άδειες, χτυπά η σάλπιγγα συγκέντρωση. Συγκεντρωθήκαμε και τότε ο Διοικητής μας έσκασε το μυστικό: «Παιδιά, η αποστολή μας δεν τελείωσε ακόμα, έχουμε να πάμε και στο Βίτσι, δεν θα κάνουμε εκεί πάνω από 10 μέρες». Ξεκινήσαμε λοιπόν για το Βίτσι. Στρατοπεδέψαμε με μέτωπο προς το Καϊμακτσαλάν (εκεί που τώρα έχουν χιονοδρομικό κέντρο) για να καταστρώσουν τα σχέδιά τους οι αξιωματικοί. Εκεί λοιπόν ήλθε ο Σωματάρχης ο Στρατηγός Κιτριλάκης. Και άκουσα που είπε στον Ταγματάρχη μας: «Τι τα έχεις και κάθονται τα λεβεντόπαιδα, για 70 ξυπόλυτους που κρατούν το ύψωμα. Αύριο να επιχειρήσεις επίθεση». Ερριξαν καμπόσα βλήματα οι αντάρτες εκείνη την ώρα, και ταυτόχρονα ακούστηκε ένας εκκωφαντικός θόρυβος, ο οποίος μετέδιδε τον αχό του μέσα στη ρεματιά μπάμπαμπούμπα, που νόμιζες ότι χαλάει ο κόσμος. Ήταν κάτι το πρωτάκουστο. Φοβισμένοι όλοι αναρωτιόμασταν μην απόκτησαν οι αντάρτες κανένα καινούργιο όπλο. Την ίδια στιγμή βλέπουμε τον Στρατηγό να το στρίβει και να γίνεται κυριολεκτικά άφαντος, χωρίς να τελειώσει τις διαταγές του προς τον Διοικητή μας. «Άλλος Μαγγανάς» μουρμουρίσαμε τα «λεβεντόπαιδα» μεταξύ μας.

Άμα, μετά την κατάληψη της περιοχής, εξηγήθηκε το κάζο μας, σκάσαμε στα γέλια, για την τρομάρα που πήραμε στο άκουσμα του καινούργιου όπλου των ανταρτών, γιατί αποδείχθηκε ότι για να μας σπάσουν το ηθικό και για να μας εκφοβίσουν, οι αντάρτες είχαν πετάξει μερικά άδεια βαρέλια μέσα στον γκρεμό και όπως αυτά καταρραλούσαν, δημιουργούσαν τα μπουμπουνιάρια.

Χαράματα με την επαύριο, ο Μυτιληνός Λοχαγός Καμπαδέλης παίρνει πρωτοβουλία. «Κατά μέτωπον επίθεση» διαταχθήκαμε και κινηθήκαμε. Όμως οι αντάρτες μας έκαναν μια κυκλωτική, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν καμιά δεκαριά παιδιά και να οπισθοχωρήσουμε. Το ύψωμα το καταλάβαμε με καινούργια ενέργεια, αφού μας ήλθαν ενισχύσεις. Προσωπικά είχα την ατυχία, ενώ ήμουν απ' τους πρώτους που ξεκινήσαμε τις μάχες, να είμαι παρών και στις τελευταίες, που έγιναν στον Γράμμο και στο Βίτσι και έκριναν το τέλος του ανταρτοπολέμου.

Επιστρέφω λοιπόν στη Σκάλα Πολιχνίτου και επί 6-7 μήνες ασχολήθηκα και πάλι με την βάρκα μου στο ψάρεμα. Ο τότε τελώνης της Σκάλας, ένας Σαμιώτης, ο Θανάσης Μυλωνάς, ένας παράξενος και ιδιόρρυθμος άνθρωπος που το έπαιζε αρχιεθνικόφρονας, με πήρε μαζί του στη Μυτιλήνη και με βοήθησε να καταθέσω χαρτιά, γιατί είχε βγει μια εγκύκλιος, που έπαιρναν Υπαξ/κούς του Λιμενικού. Όμως δεν εγκρίνανε την ενέργειά του οι εθνικόφρονες του Πολιχνίτου, που με θεωρούσαν Εαμίτη και κουκού και έτσι, ενώ είχε εγκριθεί η κατάταξή μου (πράγμα που το διεπίστωσα τυχαίως αργότερα, όταν έπεσε στα χέρια μου ένα χαρτί που έλεγε ότι, σας στέλνουμε τα δικαιολογητικά του δοκίμου Υπαξ/κού του Λιμενικού Αλεξ. Κουμάνια κλπ), εγώ δεν ειδοποιήθηκα ποτέ για να καταταγώ και έτσι έχασα μια ευκαιρία τακτοποίησής μου. Την ίδια τύχη είχα και όταν έδωσα εξετάσεις στο Δημόσιο για Υπομηχανικός στα Δη-

μόσια Τεχνικά Έργα. Για τα δήθεν φρονήματά μου, όχι μόνο δεν με προσέλαβαν, αλλά ούτε καν απάντηση δεν μ' έδωσαν ποτέ.

Επειδή είχα στα χέρια μου το πτυχίο της Σιβιτανιδείου και τα χρόνια μου άρχισαν να περνούν χωρίς κάποια ελπίδα επαγγελματικής αλλά και οικογενειακής αποκατάστασης στο χωριό, πούλησα τη βάρκα μου. Πήρα 17 λίρες και έφυγα για την Αθήνα. Στην αρχή δούλεψα στο Γουδί, σε στρατιωτικά έργα, όχι σαν πτυχιούχος εργοδηγός, αλλά σαν συντηρητής βαφέας. Έκανα 16 μήνες. Μια μέρα, είδα συγκεντρωμένους στην ουρά πολλούς νέους ανθρώπους, μπροστά στην Πρεσβεία του Καναδά. Να μην τα πολυλογώ, αποφάσισα και πήγα και εγώ στην Πρεσβεία. Εκεί όμως είδα ότι όλοι οι υποψήφιοι ήταν μεγαλόσωμοι και γεροδεμένοι, σωστά ντελίνια. Τέτοιους ήθελαν, γιατί τους προόριζαν για τις φάρμες του Καναδά. Όμως λέγω τι θα χάσω να ρωτήσω αν παίρνουν και μένα που ήμουν μικροκαμωμένος, αλλά είχα πτυχίο εργοδηγού δομικών έργων. Πράγματι, έκανα μια αίτηση και μου είπαν να περιμένω ειδοποίηση. Ο καιρός περνούσε. Συνέχιζα να δουλεύω και να περνώ απ' την Πρεσβεία, για πληροφορίες, οπότε μια μέρα μου ανακοίνωσαν ότι εγκρίθηκε η μετανάστευσή μου. Πάω και κάνω τα κοινωνικά φρονήματα στο 6ο Α.Τ. της Κυψέλης. Αυτοί έστειλαν την αίτησή μου στον Πολιχνίτο, για να γίνει εξακρίβωση. Μια μέρα με κάλεσαν στο Τμήμα αυτό, όπου ο Αστυνόμος μού ανήγγειλε ότι ο Α.Σ. Πολιχνίτου απάντησε ότι δεν δικαιούμαι να μεταναστεύω γιατί έκανα στο Ε.Α.Μ. Έπεςε ο ουρανός και με πλάκωσε. Καλά, λέγω στον Αστυνόμο, μόνο στο Ε.Α.Μ. έκανα; Των Γράμμο και στο Βίτσι που υπηρέτησα κατά των ανταρτών, πολεμώντας μέσ' τη φωτιά, σαν ομαδάρχης πολυβόλου, και σε τόσες εμπιστευτικές υπηρεσίες, τι δουλειά είχα και πήγα; Εγώ θα βάλω μέσα σ' ένα φάκελο το απολυτήριό μου και τις βεβαιώσεις του Στρατού, που έχω και θα τα στείλω στη Βασιλίσσα Φρειδερίκη (γιατί άμα υποστήριζε αυτή τότε) και θα πω: να ποια είναι η ανταπόδοση της Χωροφυλακής Πολιχνίτου, σ' όλα αυτά που έκανα». Τότε ο Αστυνόμος με ρώτησε αν έκανα καμιά εξορία στην Μακρόνησο ή αλλού, κι άμα τον διαβεβαίωσα ότι δεν είχα τέτοιες «ασχολίες», με καθυσήχασε και έκανε καινούργια χαρτιά. Ο καιρός όμως περνούσε και απάντηση απ' τον Πολιχνίτο δεν ερχόταν. Είχα δυο μήνες περιθώριο για να φύγω στον Καναδά και θα έχανα την ευκαιρία της μετανάστευσης. Τι να κάνω. Αποφάσισα να πάω στην Γενική Ασφάλεια Αθηνών να παραπονεθώ. Θα πάω, λέγω, και το πολύ-πολύ ν' αρπάξω και καμιά καρπαζιά, αλλά μπορεί να ξεκαθαρίσει και η υπόθεση. Εκεί τα κατάφερα, ύστερα από περιπέτεια αφάνταστη, να γνωρισθώ με έναν Προϊστάμενο με πολιτική περιβολή, που πέρασα τα μπουριά στη σόμπα του Γραφείου του και αυτός με εξυπηρέτησε, όχι μόνο το διαβατήριο να πάρω στα χέρια μου, αλλά και αντιγράφο του πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων, που αυτή τη φορά έγραφε ΜΗΔΕΝ και έτσι ησύχασα. Ήμουν έτοιμος να ξεκινήσω για τον Καναδά, οπότε το επόμενο βράδυ συνάντησα τυχαίως δυο εθνικόφρονες του Πολιχνίτου, όνομα και μη χωριό, απ' αυτούς που έδερναν και έδιναν τις πληροφορίες στην Χωρ/κή Πολιχνίτου, για τα φρονήματα. Πού βρεθήκατε εδώ ρε; Τους λέγω. Ο ένας έψαχνε να βρει κανένα καράβι να μπαρκάει και ο άλλος έπλυνε πιάτα σ' ένα εστιατόριο, Βερανζέρου 22, όπου ήταν μάγειρας ο Δημητρός ο Πατακός. Φέρε τουτό, φέρε τα' άλλο, να πιωτά, να φαγητά και τους σκάω το μυστικό. Εγώ σας κερνώ απόψε γιατί θέλω να ξοδέψω τα ελληνικά χρήματα που έχω

Αλέκος Γ. Κουμάνιας. Όταν ήταν νέος στον Καναδά.

πάνω μου, δεν τα χρειάζομαι πια, δε δυο μέρες φεύγω για τον Καναδά. Να το διαβατήριο, να και το πιστοποιητικό φρονημάτων μου. Βλέπετε ότι δεν μπορέσατε να με βλάψετε τελικά και εσείς και οι όμοιοί σας που είναι στο χωριό, αν και το επιδιώξατε. Λοιπόν η τιμωρία σας είναι να περάσετε μια καλή βραδιά με το πορτοφόλι μου και να μάθετε πως η ανθρωπιά δεν χάθηκε απ' τον κόσμο. Κατέβασαν το κεφάλι και οι δυο κι ο ένας μού είπε «ε, ας τα ξεχάσουμε πια αυτά ο κόσμος πρέπει ν' αλλάξει».

Επιτέλους έφθασε η πολυπόθητη μέρα και ξεκίνησα απ' τον Πειραιά μ' ένα υπερωκεάνιο. Απ' την πρώτη μέρα τακίμιασα μ' ένα Πειραιώτη που συνταξιδεύαμε και κάναμε καθημερινά παρέα. Ήταν όμως αρκετοί κουστούμαρισμένοι και γραβατωμένοι, που εκμεταλλευόντουσαν την ευκαιρία να κάνουν σχέσεις και να διασκεδάζουν συνεχώς, αφού το πλοίο είχε και ορχήστρα. Όταν πλησιάζαμε να πιάσουμε τον Καναδά, μας πλησίασαν δυο απ' αυτούς τους «ανέμελους». Όσο πλησίαζε η πραγματικότητα που θ' ανταμώναμε στον ξένο τόπο, τους έκανε σκεπτικούς. «Τι κάνετε, ρε παιδιά; Με πρόσκληση πηγαίνετε; Τι ειδικότητα δηλώσατε; Πού θα βγείτε; Έχετε δικούς σας κλπ». Ο ένας ρώτησε εμένα «τι δουλειά κάνεις». Ψαράς τού απάντησα. «Καλά, παίρνουν ψαράδες». «Τι ξέρω γω, σάμπως ξαναπήγα; Εγώ ψαράς δήλωσα και με πήραν». «Εσύ» ρωτά τον Πειραιώτη, «τι δουλειά κάνεις». «Εγώ δουλεύω λίγο τη λίμα» απαντά αυτός. «Εσείς τι δουλειά κάνετε, ρε πατριώτες;» ρωτήσαμε εμείς. Ο ένας είπε δημοσιογράφος και ο άλλος τυπογράφος. «Βρε, εσείς θα έχετε μεγάλη εξέλιξη εδώ που πάμε. Σας βλέπουμε σε κανένα Υπουργείο του Καναδά, μπαγάσηδες» τους είπαμε εμείς.

Όταν φθάσαμε στο Μόντρεαλ, μας πήγαν σ' ένα χωριό που απείχε 35 μίλια. Εκεί είχε ένα συγκρότημα κτιρίων και μας είχαν μέσα να μένουμε. Ήμασταν απ' όλες τις φυλές της Ευρώπης, περίπου 2.000 άνθρωποι. Είχαμε εκεί το φαγητό μας πρωί – μεσημέρι-βράδυ, το τραπέζι, το κρεβάτι μας. Είμαστε μια χαρά. Αφού ο Πειραιώτης ο φίλος μου ο Ζαχαράκης μ' έλεγε «Ρε Αλεξ, άμα δεν βγουν τα μυρμήγκια, δεν είναι για να βγούμε από δω μέσα». Το κρύο που έκανε έξω, δεν θα μπορούσα ποτέ να το φαντασθώ. Μια μέρα ο Ζαχαράκης μού λέει «θα κάνω μια δοκιμαστική έξοδο, θα πάω σε κανένα φαγάδικο, να πλύνω πιάτα, να κάνω χαρτζιλίκι». Το βράδυ επέστρεψε σκασμένος στα γέλια. «Δεν ξέρεις, ρε Αλεξ, τι έγινε σήμερα. Άμα μπήκα μέσα στη λάντζα για ανάληψη υπηρεσίας, τσακώνω τον δημοσιογράφο και τον τυπογράφο, να παλεύουν να πλύνουν εκατοστές πιάτα και τηγάνα. Βρε πατριώτες, πώς έτσι κι ανταμώσαμε στο ίδιο Υπουργείο, τους λέγω. «Για τη μάσα, πατριωτάκι» μ' απαντούν.

Εν τω μεταξύ βγήκα κι εγώ για δουλειά. Πήγα στην Ελληνική κοινότητα. Δούλεψα την πρώτη εβδομάδα σ' ένα μπαράκι. Μου έκλεψαν τα λεφτά που εισέπραξα. Στη συνέχεια πήγα στις

μπογιές με έναν άλλο φίλο μου. Όμως μια μέρα συνάντησα έναν επίσης φίλο μου, τον Σταύρο απ' το Κιάτο. Αυτός μου είπε ότι δούλευε μαραγκός σ' ένα υδροηλεκτρικό έργο καμιά διακοσαριά μίλια μακριά. Ότι είχε δουλειά. Το τεχνικό μεροκάματο ήταν 1,5 δολάρια και το εργατικό 1,10 την ώρα. Και με την επαύριο το απόγευμα να πήγαιναν μαζί του για να πιάσω δουλειά. Πράγματι, πήγα και δούλεψα έξι έως επτά μήνες, μέχρι τις παραμονές των Χριστουγέννων. Οικονόμησα 2-3 χιλιάδες δολάρια. Μεγάλη υπόθεση. Από εκεί πήγα σε άλλη εταιρία στον Αρκτικό. Εκεί γινόντουσαν αμυντικά στρατιωτικά έργα του Καναδά και των Η.Π.Α. έναντι της Ρωσίας. Ήταν απ' την Γροιλανδία μεριά. Συμβίωσα με Εσκιμώους. Κάθε 10 μίλια είχαν και ένα ραντάρ. Είχαν πιάσει τη ζώνη εκεί. Εκεί κατασκευάζαμε τα οικήματα. Σε λίγες μέρες ο Αρχιφώρμεν με φώναξε και μ' ανέθεσε τα καθήκοντα του Οίλμεν. Να τροφοδοτώ με πετρέλαιο όλες τις ανάγκες της υπηρεσίας. Εκεί μέρα-νύχτα δουλεύουν οι φωτιές. Πήγαινα με μια μηχανολόγο και τροφοδοτούσα με καύσιμα τα συστήματα και τις μηχανές. Παραμονές Χριστουγέννων έφυγα και πήγα στο Μόντρεαλ. Αφού ξεκουράστηκα ένα διάστημα, επέστρεψα στην ίδια εταιρεία. Αυτή τη φορά μ' ανέθεσαν πιο υπεύθυνη δουλειά. Σε ένα ραντάρ να στέλνω τους εργάτες και τεχνίτες στη δουλειά και να επιστατώ την εργασία τους και τις ώρες δουλειάς τους. Γουότσημεν λεγόταν η ειδικότητά μου. Εκεί είχε 15 υπό το μηδέν θερμοκρασία.

Οι τεχνίτες, που τους κατεβάζαμε να ξεκαλουπώσουν, δεν άντεχαν να εργασθούν πάνω από μισή ώρα και έπρεπε να τους σκατζάρουμε, για να μην παγώσουν.

Τέλος πάντων, για να μη γίνομαι κουραστικός, να σας πω ότι δούλεψα επί 8 συνεχή χρόνια στον Καναδά. Επέστρεψα στο χωριό μου. Παντρεύτηκα. Έκανα οικογένεια. Έκανα καλή τοποθέτηση του ιδρώτα μου (της κατάφυξής μου, καλύτερα να πω) και ξαναγύρισα στην αγκαλιά της μεγάλης μου αγάπης, της θάλασσας, ψαρεύοντας αυτή τη φορά, όχι για να επιβιώσω σαν επαγγελματίας, αλλά για να ικανοποιησω το μεράκι μου, το χόμπι μου.

Όμως, για να κλείσω την αφήγησή μου, είμαι υποχρεωμένος να καταθέσω πως η Πατρίδα μου, την οποία λατρεύω και αγαπώ όσο και τη μάνα που με γέννησε, με στεναχώρησε, με πίκρανε και με κατέθλιψε. Ύστερα από δυο πολέμους, στους οποίους με κάλεσε και μ' έταξε στην πρώτη γραμμή. Δεν μ' έκρινε άξιο να την υπηρετήσω και στην ειρήνη. Με ήθελε μόνο για τον Πόλεμο. Δεν βρέθηκε μια θέση και για μένα. Ούτε στο Λιμενικό, ούτε για να εργασθώ για την ανοικοδόμησή της. Και σα να μην έφθαναν όλα αυτά, στο τέλος μ' άφησε και με μια αναξιόπρεπη σύνταξη των 300 ευρώ του ΟΓΑ. Ενώ είχα αρκετά ένσημα ΙΚΑ και πριν και μετά τον Καναδά. (Το Εθνικό Στάδιο Πολιχνίτου εγώ το επιστάτησα). Ενώ είχα κάνει αυτοασφάλιση στο ΙΚΑ και πήγαν χαμένες πάνω από ένα εκατομμύριο δραχμές, και ενώ βάσει διεθνούς σύμβασης μπορούσε να μεταφερθεί και η ασφάλιση του Καναδά και να προσμετρηθεί στην Ελλάδα. Ο Θεός όμως είναι μεγάλος και μ' έδωσε μυαλό και χέρια πανάξια, που όχι μόνο δεν υστερήθηκα τίποτα, αλλά δόξα να έχει, μου έδωσε και πιο πολλά απ' όσα δικαιούμουν, και μου έδωσε και μια καρδιά, που όλους όσους προσπάθησαν ή στο τέλος ακόμη και τα κατάφεραν να με βλάψουν, τους έχω συγχωρήσει. Δόξα να έχει ο Θεός. Υπήρξα και είμαι ένας ευτυχισμένος άνθρωπος. Α! και κάτι τελευταίο! Τους πολέμους των ανθρώπων να μην τους φοβάσθε, να παρακαλάτε μη σας ανοίξει ο Θεός πόλεμο».

Αλέκο, φίλε μου καλέ, εύχομαι εκεί που βρίσκεσαι τώρα, να υπάρχει ειρήνη και να αναπαυθείς σε τόπο που δεν υπάρχουν πόνοι, οδύνες, θλίψεις, στεναγμοί και ανθρώπινες αδικίες. Εμείς πάντα θα σε θυμόμαστε και θα αντλούμε δύναμη και κουράγιο, τις δύσκολες μέρες που περνάμε, απ' τα λόγια και τα έργα σου. Πολιχνίτος, Οκτώβριος 2014

ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ενοικιάζονται γκαρσονιέρες επιπλωμένες με όλες τις ανέσεις και τηλέφωνο Πάνω στο κύμα στη Σκάλα Πολιχνίτου. Περιβάλλον οικογενειακό Για τους συγχωριανούς ειδικές τιμές Τηλ.: (22520) 41061 - 42365

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΑΤΑΚΟΥ

Τα καλοκαίρια, το χωριό το 'τρωγε το λιοπύρι. Πλακό-στρωτοι δρόμοι και πέτρινα σπίτια άναβαν κι έκαιγαν, απροστάτευτα ολωσδιόλου από πράσινο ίσκιο. Τα δέντρα, αν τα μετρούσες σ' όλους τους δρόμους και τ' ανοίγματα του χωριού, μπορεί να μη ξεπερνούσαν κατά πολύ τα δάχτυλα των δυο χεριών. Δεν υπήρχε νερό; Δεν υπήρχε χώμα ελεύθερο να φυτευτούν; Μπορεί και τα δυο.

Οι αυλές πάλι, στενές και κλειστές, οι πιο στολισμένες ίσως είχαν πεντέξι γλάστρες ή τενεκέδες παλιούς, όπου φιλότιμες νοικοκυρές ανάσταιναν και καμάρωναν λουλούδια και πρασινάδες. Πολύ σπάνια και καμιά κληματαριά και κανένα αναμικό δεντράκι.

Κι όμως, κι όμως, να που εκεί στη γειτονιά, στον παραδίπλα δρόμο, ένα σπίτι είχε κήπο! Ένα περιποιημένο σπίτι, που η μεγάλη αυλή μπροστά του, φάρδαινε στο βάθος κι έκρυβε στη μια πλευρά της ένα αληθινό κήπο, σχεδόν αθέατο απ' το δρόμο. Περίπου τετράγωνο και λίγο υπερυψωμένο, με πέτρινο πεζούλι γύρω του. Με τέσσερα-πέντε μεγάλα δέντρα και λογίων-λογίων μικρότερα φυτά και λουλούδια. Στο σπίτι με τον κήπο ζούσε η κυρία Ελευθερία με το μικρό παιδάκι της, χαμογελαστή κι ευγενική πάντα.

Την είδα μια καλοκαιρινή μέρα που πότιζε με το λάστιχο. Να ποτίζει εκείνον τον πυκνοφυτεμένο κήπο, με λάστιχο μάλιστα, μια ζεστή μέρα! Τι δροσερή απόλαυση, τί ρεμβαστική ανάπαυλα! Περίπου μαγεύτηκα και παρακάλεσα να μ' αφήσει να ποτίσω κι εγώ. Η κυρία Ελευθερία, που μπορεί το πότισμα του κήπου της να μην το έβρισκε καθόλου απολαυστικό και ρεμβαστικό, αφού μου έδωσε τις βασικές οδηγίες, μου παρέδωσε το λάστιχο. Θα 'μouνα ίσως έξι χρονών, ίσως δεν πήγαινα ακόμα σχολείο. Οι ασχολίες μου δεν ήταν μέχρι τότε ήσυχες, ούτε «κοριτσιίστικες». Ήμουνα το τακτικό αλλά καθόλου ισότιμο μέλος μιας μεγάλης, συνομήλικης μου πάνω-κάτω, αγοροπαρέας. Το μοναδικό θηλυκό της μέλος, που τις πιο πολλές φορές με ανέχονταν και κάποιες άλλες προσπαθούσαν να με αποβάλουν.

Όμως εγώ θαύμαζα τα ριψοκίνδυνα παιχνίδια τους και κατέβαλα κάθε προσπάθεια να με αποδεχτούν, συμμετέχοντας σ' όλες τις σκανταλιές και σ' όλες τις ανδραγαθίες τους, σ' εκείνη την περίπου αθώα και περίπου ακίνδυνη εποχή, που τα παιδιά τριγυ-

νούσαν για ώρες στους δρόμους πριν οι μανάδες ανησυχήσουν και βγουν να τα γυρέψουν. Το να ποτίσω ένα κήπο ήταν μια σπουδαία αποστολή, αλλά και η πρώτη πιο ταιριαστή, ας πούμε, με τη θηλυκή

υπόστασή μου απασχόληση που θυμάμαι. Ακόμα και με κούκλες, άρχισα να παίζω αφού πήγα στο σχολείο κι έκανα φίλες κορίτσια. Μέχρι τότε, η πρώτη κούκλα που είχε πέσει στα χέρια μου διαμελίστηκε κι εξαφανίστηκε...

Μετά την πρώτη φορά, μου παραχωρήθηκε η χάρη να ποτίζω αυτόν το κήπο μέρα παρά μέρα. Τα απομεσήμερα, που η γειτονιά όλη αποσυρόταν κι ησυχάζε κι οι δυο προσηγνείς ένοικοι του σπιτιού το ίδιο, άνοιγα την πόρτα της αυλής του κι έμπαινα σ' ένα δικό μου παράδεισο. Ο οικοδεσπότης ναυτικός απουσίαζε στις θάλασσες κι έτσι δεν υπήρχε ο φόβος ενός πιθανόν αυστηρού ή βαρύθυμου άντρα να με τρομάζει και να μ' αποθαρρύνει.

Πότιζα αργά και προσεκτικά κάθε ρίζα μικρού και μεγάλου φυτού, χαζεύοντας ταυτόχρονα πεταλούδες που πετούσαν, ζουζούνια που κυκλοφορούσαν και περαστικές από 'κει γάτες. Κι όπως ένοιωθα το άφθονο δροσερό νερό στα χέρια μου κι άκουγα τη σιγανή ροή του πάνω στο χώμα, όπως ο αέρας γύρω μου μύριζε απ' τα λουλούδια και τη βρεγμένη γη, όπως ξεχώριζα ανάμεσα απ' τα κλαδιά των δέντρων κομμάτια του ουρανού που άσπριζαν απ' τη ζέστη, σταδιακά άρχιζα ν' απομονώνομαι από τον γύρω κόσμο και παραδινόμουν σιγά-σιγά σε συγκεχυμένες ονειροπολήσεις και φαντασιώσεις, σε μια ακαθόριστη μακάρια έκσταση, σε μια ανακάλυψη άλλης, δικής μου διάστασης.

Μη θαρρεί κανείς πως υπήρξα μικρή κηπουρός για μεγάλο διάστημα. Ίσως κανένα μήνα μόνο, χωρίς να θυμάμαι πια, αν οικειοθελώς παραιτήθηκα ή εξορίστηκα από κείνο τον παράδεισο. Μη θαρρεί κανείς πως υπήρξα ατίθασο αγοροκόριτσο εσαεί. Το σχολείο που ακολούθησε, είχε καταλυτική επίδραση πάνω μου και πολύ εύκολα, είναι η αλήθεια, άσκησε και τον παιδευτικό του ρόλο, βάζοντάς με εντός των κυρίων και κοινωνικά αποδεκτών πλαισίων συμπεριφοράς μιας καλής μαθήτριας και κορασίδας, που δεν παίζει με τ' αγόρια στους δρόμους.

Τέλος, μη θαρρεί κανείς πως εκείνος ο κήπος ήταν τόσο μεγάλος και σπουδαίος, όσο εγώ τον έβλεπα.

Ο ΚΗΠΟΣ

ΑΞΕΧΑΣΤΟΙ ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΕΣ

1970 και κάτι. Οι σπουδές στο εξωτερικό και τα μεταπτυχιακά άπαστο όνειρο για τα περισσότερα παιδιά του χωριού μας. Προνόμιο ελαχίστων και εκλεκτών, των λεφτάδων.

Ανάμεσα σ' αυτούς και ο Νίκος. Γόνος ευκατάστατης οικογένειας του χωριού, έφυγε για δύο χρόνια στο Λονδίνο για μεταπτυχιακά. Τα κατάρφερε και με μεταπτυχιακό τίτλο στη βαλίτσα, γύρισε στο χωριό. Στο σπίτι χαρές και πανηγύρια για την υποδοχή. Η γιαγιά που τον μεγάλωσε πρωτοκαθεδρία.

Εφτασε το ταξί κι ο Νίκος χάθηκε στην αγκαλιά των γονιών του. Η γιαγιά, όταν τον είδε από μακριά, ταράχτηκε.

Ο Νίκος, ο γεγές

- Είνι του δκό μας του μουρό; Μεις στείλαμι κουπιλάρ' τσι τούτου είνι κουπιλούδ', μονολόγησε.

Κι αυτό, γιατί ο Νίκος στο Λονδίνο, παράλληλα με τις σπουδές του, ακολούθησε τη μόδα της εποχής – πάρτι, γιγιέδες, χίπιτες- μη ξεπερνώντας όμως τα όρια για κάτι άσχημο. Απλά, άφησε τα μαλλιά του μακριά κι ακολούθησε τη μόδα ενδυματολογικά.

Χαμηλώνοντας τα μάτια της από το πρόσωπο του παιδιού, βλέπει τα ρούχα του. Δεύτερο σοκ! Και τα δυο μπατζάκια του πανταλονιού σχισμένα, και στα δυο μπαλώματα αταίριαστα, «δουλουγίτκα» κατά

το λεξιλόγιό της.

- Μανούδαμ' μη τυχόν τσι βγει έδριας στου τσαρσί. Στου μπαντό θάτουν βγάλειν, σκέφτηκε μέσα της. Και έξω φωνή είπε στον εγγονό της: - Μουρέλιμ' σι τελιώσαν' τα λιφτά; Τι παντιλόν' είνι φτο που φουρείς; - Γιαγιά, είναι μόδα, της εξήγησε το παλληκάρι. Είναι ολοκαίνουργιο. Είναι μάρκα, και μάλιστα κοστίζει πολύ ακριβά.

Και η γιαγιά πολύ προβληματισμένη και απορημένη:

- Κοίτα χρόνια! είπε. Τώρα είνι ούλα εύκουλα. Τσι γω τόσα χρόνια που έσκουμ' να βρω μπαλώματα να τιράζιν!

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
-ΝΙΚΕΛΛΗ

ΛΑΜΠΟΥΣΗΣ Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Χειρουργός Οδοντίατρος
ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΕΣ: • Ψηφιακή Ενδοστοματική • Κεφαλομετρικές • Πανοραμικές • Τομογραφίες γνάθων • ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ
Καβέτσου 44 (άνωθεν Ολυμπιακής),
Μυτιλήνη • Τηλ.: 27.772
Οικία: Κέας 28 - Μυτιλήνη • Τηλ.: 45.740

ΕΜΠΟΡΙΟ ΝΩΠΩΝ ΙΧΘΥΩΝ
ΔΙΑΚΟΡΩΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ • Τηλ. 22520 41356
Οικ.: 22520 42570, 6932274279

SUNDAY'S GASTRONOMY CATERING
Χαρίλαος Κατρακάζας
Executive Chef
Κινητό: 6944885536
ΑΦΟΙ ΣΤΕΝΙΩΤΗ Ο.Ε. • Ιωλκού & Μαγνησίας 51, Αχαρνές, Τ.Κ. 13671
Τηλ: 2108540444, 2102448707
Φαξ: 2108540434
e-mail: sundayscatering@gmail.com
http://www.sundayscatering.gr

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ - ΚΑΦΕ - ΟΥΖΕΡΙ
«Γιώτης»
ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ
ΝΥΦΙΔΑ, ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ
ΤΗΛ. 22520 41329, ΚΙΝ. 6977 653949

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΤΑΞΕΙΔΗΣ
Πολιχνίτος Λέσβου
Εξυπηρέτηση καθ' όλο το 24ωρο
Τηλ Γραφείου: 22520 42002
Αθηνών: 210 9768835
Κιν. 6944 330572, 6948 530118

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΚΥΡ.
Όλα τα προϊόντα μας παράγονται στο καινούργιο τυροκομείο έναντι Κέντρου Υγείας Πολιχνίτου.
ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ & ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
Τηλ. 22520 41411, 6972 183488

TAXI ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Κρητικός Γιώργος
τηλ. 6944 648899,
22520 41000
ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

«Η ΑΓΝΟΤΗΣ»
ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ Γ. ΖΟΥΡΟΣ
Πολιχνίτος Λέσβου
Τηλ. 22520 41078, 42060
κιν. 6978 746980

ΚΩΦΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΟΛΩΝΟΣ 25 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3625596 - 210 3623798

ΝΥΦΙΔΑ BEACH HOTEL
ΜΥΡΣΙΝΗ ΣΑΒΒΑΔΕΛΛΗ
ΝΥΦΙΔΑ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ - ΛΕΣΒΟΣ
ΤΗΛ.: 22520 - 41841, 41764, 42266
41 068, Fax: 22520 42266

Ο σεφ μας προτείνει

Ντοματάκι & αχλαδάκι γλυκό

Το γλυκό του κουταλιού είχε πάντα την πρώτη θέση στα κεράσματα της κάθε νοικοκυράς και αποτελούσε επιδόρπιο στα ομαδικά τραπέζια που έφτιαχναν. Κάθε εποχή είχε τα δικά της γλυκά ανάλογα με τα φρούτα που υπήρχαν. Θα περιγράψουμε στη συνέχεια δύο καλοκαιρινά γλυκά που ήταν μοναδικά σε γεύση και σε χρώμα και ποιότητα.

1. Γλυκό αχλαδάκι
2. Γλυκό ντοματάκι

Αχλαδάκι γλυκό

Υλικά

20-25 αχλαδάκια

1 κιλό ζάχαρη

Η αναλογία αυτή ποικίλει ανάλογα με το μέγεθος των αχλαδιών

Για το σιρόπι

1 κιλό ζάχαρη

2,5 ποτήρια νερό

1 κουταλάκι κοφτό ξυνό

Γαρίφαλα ανάλογα

Το αχλαδάκι γινόταν με ένα συγκεκριμένο είδος αχλαδιού μικρού σε μέγεθος και το έλεγαν «μπζουρέλ». Για την παρασκευή του ακολουθούσαν την παρακάτω διαδικασία.

Τα έκοβαν λίγο αγουρωπά -μόλις γύριζαν, όπως έλεγαν. Τα καθάριζαν με μυτερό μαχαίράκι πολύ προσεκτικά, ίσα να βγαίνει η φλούδα και καθόλου ψίχα. Με προσοχή έβγαζαν τα κουκούτσια με το ίδιο μαχαίράκι ή με σκληρή φουρκέτα. Τα έριχναν σε μπόλικο νερό μέσα στο οποίο είχαν προσθέσει χυμό λεμονιού ή ξυνό για να μην μαυρίσουν. Μισοέδεναν το σιρόπι και έβαζαν μέσα τα αχλαδάκια τα οποία είχαν στραγγίσει προηγουμένως σε απορροφητική πετσέτα. Τα έβραζαν μέχρι να μαλακώσουν και πρόσθεταν μερικά μοσκοκάρφια- έτσι έλεγαν στο χωριό μας τα γαρίφαλα. Έκλειναν το γλυκό και το σκέπαζαν με πετσέτα μέχρι την άλλη ημέρα. Το κοίμιζαν, όπως έλεγαν.

Την άλλη ημέρα έβλεπαν αν ήθελε και άλλο δέσιμο και το έβραζαν όσο χρειαζόταν για να δέσει το σιρόπι προσθέτοντας ένα κοφτό κουταλάκι ξυνό για γίνει λαμπερό και μία βανίλια, προαιρετικά γιατί υπήρχε το άρωμα από τα γαρίφαλα. Πριν βάλουν τα αχλαδάκια στο βάζο, έβαζαν στο καθένα τους ένα γαρίφαλο από αυτά που είχαν χρησιμοποιήσει για το γλυκό.

Ντοματάκι γλυκό

Το ντοματάκι το γλυκό ήταν ένα ιδιαίτερο γλυκό και ήθελε μεγάλη μαστοριά. Ξεκινούσαν από την διαλογή, δηλαδή διάλεγαν ντοματάκια κόκκινα αλλά και πράσινα όχι πολύ άγουρα αλλά ούτε και πολύ ώριμα. Τα ντοματάκια αυτά ήταν ειδική ποικιλία και τα φύτευαν επί τούτου στο μπαχτσέ για να φτιάχνουν το γλυκό τους. Τα έπλεναν και τα καθάριζαν

με λεπτό μαχαίράκι (χρησιμοποιούσαν πολλές φορές μικρό σουγιά ή το εργαλείο που καθαρίζουμε την πατάτα). Με φουρκέτα έκαναν δύο ανοίγματα στο κάτω μέρος της ντομάτας και έβγαζαν τα σπόρια. Τα τοποθετούσαν μέσα σε νερό μέχρι να τελειώσει το καθάρισμα όλων τους. Στη συνέχεια έφτιαχναν ένα αβυσσινόερο διαλύοντας 4-5 κουταλιές αβέστη καθαρό σε μία μεγάλη λεκάνη με κρύο νερό. Ο χρόνος που θα τα άφηναν μέσα στο αβυσσινόερο είχε σχέση με το πόσο πηχτό ήταν. Αν ήταν κανονικό έφταναν 2-3 ώρες. Δεν έπρεπε να μείνουν παραπάνω γιατί πέτσωναν και δεν γινόταν καλό το γλυκό. Ξέπλεναν ένα ένα τα ντοματάκια στο νερό και στη συνέχεια τα τοποθετούσαν μέσα στη λεκάνη με το αβυσσινόερο. Πρόσεχαν να τα σκεπάζει καλά όλα το αβυσσινόερο, στην ανάγκη έβαζαν ένα καπάκι πάνω τους ή κάτι άλλο για να είναι όλα μέσα. Τα άφηναν στο αβυσσινόερο 2-3 ώρες περίπου. Τα ξέπλεναν μετά σε καθαρό νερό 2-3 φορές και τα στραγγίζαν σε απορροφητική πετσέτα για να μην έχουν υπολείμματα από το νερό.

Στη συνέχεια τα απέβραζαν 2-3 φορές, τα έβαζαν μαζί με κρύο νερό σε κατσαρόλα και μόλις έπαιρναν χόχλο (βράση), τα έβγαζαν από μέσα με τρυπητή κουτάλα. Αυτό επαναλαμβανόταν άλλες 2 φορές. Έπειτα τα τοποθετούσαν ξανά σε απορροφητική πετσέτα, ήταν έτοιμα για το σιρόπι. Ετοίμαζαν το σιρόπι και τότε προτιμούσαν να το βράζουν στη φωτιά με τα ζύλα. Στο ένα κιλό ζάχαρη μετρούσαν 35-40 ντοματάκια· βέβαια ο αριθμός άλλαζε ανάλογα με το μέγεθός τους (αν ήταν μικρά μπορούσαν να βάλουν και 40-45, αν ήταν μεγάλα μόνο 30). Έβραζαν για μερικά λεπτά το σιρόπι έβαζαν μέσα τα ντοματάκια και συνέχιζαν το βράσιμο μέχρι να δέσει το σιρόπι. Τα κοίμιζαν μέχρι την άλλη μέρα και ξαναέδεναν το σιρόπι προσθέτοντας το ανάλογο ξυνό και τις βανίλιες.

Δοσολογία για το σιρόπι

1 κιλό ζάχαρη

2,5 ποτήρια νερό

1 κουταλάκι κοφτό ξυνό

2 τμ βανίλιες

Υπ. Πριν τοποθετήσουν τα ντοματάκια στο βάζο, έβαζαν στο καθένα τους ένα βουτυρισμένο αμύγδαλο.

TIPS: Μπορείτε χαράζοντας τη μύτη της ντομάτας ελαφρώς, σε νερό που βράζει να ρίξουμε τα ντοματάκια για δευτερόλεπτα· αποσύρουμε και τοποθετούμε σε δοχείο που έχουμε νερό και αρκετό πάγο. Είναι ένας εύκολος τρόπος να αφαιρέσετε τον φλοιό της ντομάτας.

Επίσης στο νερό για τα αχλάδια μπορείτε αντί για λεμόνι να βάλετε μία ταμπλέτα βιταμίνη C (φαρμακείο).

*Η παραπάνω συνταγή υπόκειται σε πνευματικά δικαιώματα

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΚΕΡΑΣΜΑΤΑ
ΚΑΤΡΑΚΑΖΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
EXECUTIVE CHEF
SUNDAYS CATERING

Αισθητικές Αποκαταστάσεις
Λεύκανση Δοντιών
ΠΕΛΗ Γ. ΓΕΩΡΓΗ D.M.D
Αισθητική Οδοντιατρική
Tufts University of Boston USA
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ 20, ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΗΛ. 210 6913631

ΤΑΒΕΡΝΑ
«Ο ΒΑΣΙΛΗΣ»
Ψητά στα κάρβουνα - Λαχταριστές σουβλές & σπιτικές σπεσιαλιτέ!
Ανετο πάρκινγκ, καταπράσινο κήπος, παιδότοπος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΟΥΡΟΣ
Λεωφόρος Μαραθώνος 26, Μάτι ΑΤΤΙΚΗΣ
Τηλ. 2294075666, 6942661038

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
ΚΑΚΑΜΠΟΥΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΓΡΗΓ.
Διανομή κατ' οίκον σε όλη την Αττική
Σε εμάς θα βρείτε τις χαμηλότερες τιμές της αγοράς.
Με εγγύηση στην ποιότητα και στην ποσότητα του πετρελαίου.
Τηλ.Παραγγελιών 2104626491
2104611035, Κιν.6937019654

ΙΧΘΥΟΠΩΛΕΙΟ
ΟΙ 3 ΓΟΡΓΟΝΕΣ
Τα πιο φρέσκα ψάρια από το δικό μας καΐκι κατευθείαν στο πιάτο σας
ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ
Τηλ.22520 42277, 6974 058993,
6976 606329

Ο Πολιχνίτος στη Γερμανική Κατοχή: η μαύρη αγορά

ΜΕΡΟΣ Β'

Γράφει ο **Σεβαστός Μοιρασγεντής**

Το πλαίσιο ανάπτυξης της μαύρης αγοράς στη Λέσβο και στον Πολιχνίτο

Ανάλογοι ήταν οι μηχανισμοί και οι φάσεις ανάπτυξης της μαύρης αγοράς στη Λέσβο. Εντούτοις, ορισμένες τοπικές ιδιαιτερότητες συνέβαλαν σε επί μέρους διαφοροποιήσεις της έντασης και της χρονικής κλιμάκωσης του φαινομένου.

Κατ' αρχήν, η Λέσβος βρίσκεται στη Γερμανική ζώνη επιρροής, όπου κατά γενική ομολογία η κατοχική εξουσία είναι πολύ πιο σκληρή σε σχέση με τις περιοχές που βρίσκονται υπό Ιταλική κατοχή. Από τις αρχές του καλοκαιριού του 1941 οι κατοχικές αρχές με το νομοθετικό διάταγμα 779/41, θ' απαγορεύσουν την εξαγωγή και εμπορία λαδιού. Μάλιστα, οι Γερμανοί δεν επιτρέπουν την παράδοση πλεονάζουσας παραγωγής από περιοχές που ήλεγχαν οι ίδιοι προς την Ιταλική ζώνη (π.χ. Αθήνα)⁹. Οι συγκεντρωμένες ποσότητες λαδιού εκμεταλλεύονται αποκλειστικά από αυτούς για την τροφοδοσία του στρατού τους εντός και εκτός Ελλάδας. Επίσης, η νησιωτικότητα δημιουργεί αντικειμενικές δυσκολίες στις μετακινήσεις των κατοίκων με στόχο την εξεύρεση τροφής και την ανταλλαγή αγαθών.

Έτσι, μετά τις πρώτες εβδομάδες της Γερμανικής κατοχής στην Λέσβο αρχίζουν να σπανίζουν βασικά είδη διατροφής, γεγονός που οδηγεί σε ραγδαίες αυξήσεις των τιμών τους. Σύμφωνα με τις καταγραφές που κάνει στο ημερολόγιο της η Αρτεμισία Ζυγούρη¹⁰, ήδη τον Αύγουστο του 1941 οι ντομάτες πωλούνται στον Πολιχνίτο προς 25 δρχ. την οκά από 2 δρχ. στις αρχές του καλοκαιριού, οι μελιτζάνες 50 δρχ. από 4-5 δρχ., τα ρεβύθια αυξάνονται από 10 σε 40 δρχ. η οκά, τα φασόλια και οι μπάμιες από 8 δρχ. έχουν ήδη φθάσει στις 60, τα κουκιά από 8 δρχ. στις 35, το σιτάρι από 10 δρχ. στις 50, τα κάρβουνα από 2 δρχ. στις 10, κλπ. Ο κόσμος έχει τρομοκρατηθεί όχι από τη βιαιότητα της κατοχικής εξουσίας αλλά από τις πρωτόγνωρες οικονομικές εξελίξεις.

Την περίοδο αυτή αρκετοί τολμηροί Πολιχνιάτες (όπως και άλλοι κάτοικοι της Λέσβου) αποτολμούν με βάρκες και καΐκια να ταξιδεύουν στη Μακεδονία (Χαλκιδική, Καβάλα, κ.α.) και στη Θράκη προκειμένου να ανταλλάξουν λάδι με σιτάρι και όσπρια και να εξασφαλίσουν κάποια τρόφιμα για την οικογένεια και τους οικείους τους. Είναι ένα ταξίδι εξαιρετικά παράτολμο με χίλιους δυο κινδύνους: η εξαγωγή λαδιού από το νησί απαγορεύεται από τις Γερμανικές αρχές χωρίς ειδική άδεια και έτσι η φόρτωση θα πρέπει να γίνει στα κρυφά. Ακολουθεί ο διάπλους όλου του Βορείου Αιγαίου με τα μικρά αυτά πλοίαρια, συχνά σε αντίξοες καιρικές συνθήκες (ένα σύνθημα δρομολόγιο που ακολουθούσαν ήταν μέσω Ίμβριου, Τενέδου με τελικό προορισμό τη Θράκη ή τη Χαλκιδική). Στη συνέχεια, θα πρέπει να γίνει η συναλλαγή χωρίς να γίνουν αντιληπτοί από τους Καταχτητές. Και κατόπιν να αρχίσει εκ νέου το ταξίδι της επιστροφής και να προσεγγίσουν τα παράλια του νησιού ξεφεύγοντας από το άγρυπνο μάτι των κατοχικών αρχών.

Πρωτίστως η Νυφίδα, αλλά και η Σκάλα και τα Βατερά αναδεικνύονται σε κέντρα των παράνομων αυτών συναλλαγών, οι οποίες πολύ σύντομα αναπτύσσονται πέρα από την οικογενειακή κλίμακα, σε επαγγελματική

βάση. Ήδη στις αρχές Αυγούστου του 1941, με επιστολή του, ένας κάτοικος του Πολιχνίτου καταγγέλλει στον κατοχικό Νομάρχη τη ραγδαία ανάπτυξη του λαθρεμπορίου στην περιοχή. Με βάση τα στοιχεία που παρατίθενται στην επιστολή αυτή¹¹:

✓ Ήδη τον Αύγουστο του 1941 μόνο στην περιοχή Πολιχνίτου περίπου 40-60 ψαρόβαρκες πραγματοποιούν τέτοιου τύπου ταξίδια. Ακόμη και αν τα νούμερα αυτά έχουν μια δόση υπερβολής λόγω της φύσης της επιστολής, καταδεικνύουν το βαθμό ανάπτυξης των παραλλήλων αυτών μηχανισμών συναλλαγής.

✓ Μία ψαρόβαρκα νοικιάζεται προς 50.000 δρχ. και βάζει 1000 οκάδες φορτίο.

✓ Στις συναλλαγές που πραγματοποιούνται στη Μακεδονία και στη Θράκη, 1 οκά λάδι ή σαπούνι ανταλλάσσεται με 5-8 οκάδες σιτάρι.

✓ Στην επιστροφή το σιτάρι πουλιέται προς 100-120 δρχ. η οκά.

✓ Σε εβδομαδιαία βάση ξεφορτώνονται 20-30.000 οκάδες σιτάρι.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτουν ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα. Με βάση τη σχέση ανταλλαγής λαδιού / σιταριού και την τιμή πώλησης του σιταριού, προκύπτει ότι 1 οκά λάδι που εντάσσεται σε αυτού του τύπου τη συναλλαγή αποφέρει έσοδα της τάξης των 500 έως 800 δρχ. Λαμβάνοντας υπόψη τις δαπάνες ενοικίασης της βάρκας το κέρδος ανά οκά λαδιού υπολογίζεται τουλάχιστον στις 250-400 δρχ (συνήθως δε αρκετά περισσότερο). Την ίδια περίοδο η λιανική τιμή πώλησης του λαδιού στον Πολιχνίτο ήταν 100 δρχ. η οκά. Επομένως, για τους μεγάλους παραγωγούς λαδιού οι συναλλαγές αυτές δεν αποτελούσαν ένα αναγκαίο μέσο επιβίωσης όπως για δεκάδες Πολιχνιάτες που αποτόλμησαν τα ταξίδια αυτά, αλλά μέσο εύκολου και γρήγορου πλουτισμού. Πολύ δε περισσότερο που η σχέση ανταλλαγής λαδιού / σιταριού (1/5 ή 1/8) επέτρεπε να φορτωθούν οι ψαρόβαρκες με ποσότητες λαδιού πέραν των αναγκών για την πλήρωσή τους με σιτάρι, οι οποίες πωλούνταν με αντίτιμο χρυσές λίρες ή άλλα περιουσιακά στοιχεία.

Η κερδοφορία του εγχειρήματος προσελκύει τους μεγάλους παίκτες, τους έχοντες και κατέχοντες, που σε συνεργασία πλέον με τις κατοχικές αρχές και τους συνεργάτες των Γερμανών οργανώνουν και λυμαίνονται αυτού του τύπου τις συναλλαγές, ενώ οι μικροί οικογενειάρχες εξοβελίζονται. Είναι οι μαυραγορίτες που στη λαϊκή συνείδηση θα μείνουν ως χειρότεροι και από τους καταχτητές.

Ο Mark Mazower στο κλασικό έργο του «στην Ελλάδα του Χίτλερ»¹² αναφέρει αρκετά παραδείγματα από τη Λέσβο για την εμπλοκή της τοπικής άρχουσας τάξης και των συνεργατών των Γερμανών στους μηχανισμούς της μαύρης αγοράς. Παραθέτουμε σχετικά: «Ο επίσκοπος Μυτιλήνης κατηγορήθηκε ότι είχε διοχετεύσει τη βοήθεια του Ερυθρού Σταυρού προς τους φίλους του. Ο αρχηγός της τοπικής αστυνομίας Νικόλαος Κατσαρέας ήταν ανακατεμένος σε συμμορίες τροφίμων και καυσίμων, βοηθούσε στην «εποπτεία» του επιμερισμού των αλεύρων στους φουρνάρηδες του νησιού, και τελικά την κατάλληλη στιγμή τ' οκάσε με καΐκι στη Μέση Ανατολή, τόσο φορτωμένος με μεγάλες ποσότητες από βρετανικές κονσέρβες, ώστε χρειάστηκε να ζητήσει από τους συνεπιβάτες του να τον βοηθήσουν να τις

ανεβάσει στο πλεούμενο. Οι οικογένειες που είχαν προσωπικές διασυνδέσεις με τους Γερμανούς, βρίσκονταν σε πολύ καλή θέση για να πλουτίσουν από τη μια στιγμή στην άλλη. Η αστυνομία της Αθήνας παρατηρούσε με ενδιαφέρον τη μεταβολή της ζωής του Διονύση Π., φτωχού τραπεζοϋπάλληλου, που η μητέρα του ήταν γερμανικής καταγωγής. Μετέφερε επίσης ελαιόλαδο από τη Μυτιλήνη, σπάζοντας το επίσημο εμπάργκο. Ήδη το 1944 είχε τρία σπίτια - ένα κοντά στη θάλασσα, στη Γλυφάδα, ένα σε μια καλή γειτονιά της Αθήνας κι ένα τρίτο στη Μυτιλήνη».

Από τα μέσα του 1943, αλλά κυρίως το 1944, η Εαμική αντίσταση παρεμβαίνει στη μαύρη αγορά και ασκεί ποικίλες πιέσεις στους μαυραγορίτες, τόσο στον Πολιχνίτο όσο και εν γένει στη Λέσβο. Σταχυολογούμε ορισμένες από τις αναφορές που εντοπίσαμε σε πηγές που αναφέρονται στα γεγονότα της εποχής όσον αφορά στις παρεμβάσεις του ΕΑΜ:

• Αποσπά τρόφιμα (με ειρηνικό αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις και με βίαιο τρόπο) για τα συσσίτια που οργανώνει αλλά και για τις ανάγκες της αντίστασης.^{13,14} Στο πλαίσιο αυτό, στην περιοχή Πολιχνίτου για παράδειγμα, επιβάλλεται παρακράτημα σε όλα τα καΐκια που φθάνουν στην περιοχή με τρόφιμα¹⁵.

• Ναυλώνει κατά διαστήματα καΐκια, τα οποία στέλνονται στη Μακεδονία για την ανταλλαγή λαδιού με σιτάρι και όσπρια. Τα τρόφιμα διανέμονται στους πολίτες. Στην περιοχή του Πολιχνίτου μέσω της ΕΤΑ (Επιμελητείας του Αντάρτη) το ΕΑΜ διαθέτει 2 καΐκια για τέτοιου τύπου αποστολές¹⁶.

• Ακυρώνει ληστρικές συναλλαγές που έγιναν στις αρχές της κατοχικής περιόδου όπου φτωχοί άνθρωποι για την εξασφάλιση μικρών ποσοτήτων τροφίμων έχασαν τη χρήση των χωραφιών τους, τα όποια πλέον τα εκμεταλλεύονται οι επιτήδειοι¹⁷. Ειδικά στην περιοχή της Καλλονής, το καλοκαίρι του 1944 έγινε μεγάλη κινητοποίηση και εκτεταμένα επεισόδια όταν οι μικροϊδιοκτήτες των χωραφιών υποστηριζόμενοι από την οργάνωση του ΕΑΜ διεκδίκησαν μέρος της παραγωγής των χωραφιών τους που είχαν αποσπαστεί από τους άρχοντες της περιοχής. Επενέβησαν αστυνομικές δυνάμεις από τη Μυτιλήνη και στα επεισόδια σκοτώθηκε ο Γιάννης Νταβέλλης, ενώ αρκετοί άλλοι τραυματίστηκαν. Όμως, τελικά οι κατοχικές δυνάμεις υποχώρησαν.

Σε διάφορες γραπτές αναφορές της εποχής αλλά και σε πολλές μαρτυρίες υπάρχει η κοινή πεποίθηση ότι οι μαυραγορίτες, συνήθως σημαίνοντα μέλη των τοπικών κοινωνιών, ήταν οι βασικοί συντελεστές των δεινών και της καταστροφής που αντιμετώπισε ο Λεσβιακός λαός εκείνα τα χρόνια, φέρνοντας σε υποδεέστερο ρόλο τους στρατιώτες της Βέρμαχτ.

9. Μ. Mazower, 1994.

10. Σ. Αναγνώστου, 2002. Αρτεμισία Ζυγούρη: Ημερολόγιο Κατοχής και των Πρώτων Μηνών του εμφυλίου στον Πολιχνίτο. Αιολικά Χρονικά, Τόμος Δ.

11. Σάββας Κωφοπούλος, 2006. Πείνα, Μαύρη Αγορά και Θάνατοι στη Λέσβο επί Κατοχής. Λεσβιακά τόμος ΚΑ'.

12. Μ. Mazower, 1994.

13. Σ. Αναγνώστου, 2002.

14. Α. Αποστόλου, 1985. Μνήμες (όταν ήμουν δάσκαλος- η εθνική αντίσταση στη Λέσβο - όταν ήμουν δημάρχος). Εκδόσεις Καπόπουλος.

15. Π. Κεμερλή και Α. Πολυχρονιάδη, 1988. Η Αντίσταση στη Λέσβο (Πηγές και Πτυχές της).

16. Π. Κεμερλή και Α. Πολυχρονιάδη, 1988.

17. Π. Κεμερλή και Α. Πολυχρονιάδη, 1988.

Τι είναι οι πρωτεΐνες;

Του **Ιωάννη Παπουτσα**
Φοιτητή Δημοσίας Υγιεινής

Η ονομασία πρωτεΐνες προέρχεται από το ρήμα "πρωτεύω" και σημαίνει την εξαιρετική σημασία που έχουν οι πρωτεΐνες για την υγεία του ανθρώπινου σώματος. Από την εποχή των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαία Ελλάδα, η κατανάλωση κρέατος εθεωρείτο μοναδική για την απόκτηση δύναμης, σθένους και υψηλού αγωνιστικού φρονήματος. Οι πρωτεΐνες είναι ενώσεις που αποτελούνται από άνθρακα, υδρογόνο, οξυγόνο και άζωτο. Οι πρωτεΐνες διαφέρουν ως προς τη χημική τους σύσταση από τα λιπίδια και τους υδατάνθρακες γιατί περιέχουν άζωτο περίπου το 16% του βάρους τους, καθώς και άλλα στοιχεία όπως το θείο, ο φώσφορος και ο σίδηρος. Είναι μεγάλα μόρια, τα οποία όταν διασπώνται στο έντερο, δίνουν μικρότερες ενώσεις που ονομάζονται αμινοξέα.

Υπάρχουν τουλάχιστον οκτώ από τα είκοσι αμινοξέα που δεν μπορεί να συνθέσει μόνος του ο οργανισμός μας. Οι βασικές δομικές μονάδες των πρωτεϊνών είναι τα αμινοξέα. Τα αμινοξέα τα διακρίνουμε στα πρωτεϊνικά αμινοξέα και στα μη πρωτεϊνικά αμινοξέα, τα πρώτα συμμετέχουν στη σύνθεση πρωτεϊνών ενώ τα δεύτερα τα συναντάμε μόνο σε ελεύθερες μορφές. Χημικά οι πρωτεΐνες διακρίνονται σε απλές, σύνθετες και πωτεϊνικά παράγωγα. Ανάλογα με τη σύνθεση και την περιεκτικότητά τους ή όχι στα βασικά αμινοξέα, διακρίνονται σε πλήρεις, ημιπλήρεις κι ατελείς. Οι πρωτεΐνες που περιέχουν όλα τα αμινοξέα ονομάζονται πλήρεις (υψηλότερης ποιότητας) κι αυτές που δεν περιέχουν όλα ή κάποια από τα οκτώ βασικά αμινοξέα ονομάζονται ατελείς (χαμηλότερης ποιότητας) πρωτεΐνες. Οι ατελείς πρωτεΐνες διακρίνονται σε μερικώς ατελείς (ημιτελείς) και πλήρως ατελείς ή απλώς ατελείς.

Ποια η χρησιμότητα των πρωτεϊνών;

Οι πρωτεΐνες χρησιμοποιούνται από τον οργανισμό για πολλές λειτουργίες του. Οι πρωτεΐνες είναι βασικές ουσίες που χρειάζεται το σώμα για την ανάπτυξη και την αποκατάσταση των κατεστραμμένων κυττάρων. Χρειάζονται επίσης στην πέψη και βοηθούν στην παραγωγή αντισωμάτων που καταπολεμούν τις λοιμώξεις. Οι πρωτεΐνες είναι συστατικά όλων των κυττάρων, σχηματίζουν τα συστατικά στοιχεία όλων των μυών και τα ένζυμα που είναι απαραίτητα για την απελευθέρωση ενέργειας και τη διατήρηση της ζωής, παίρνουν μέρος στη σύνθεση των ορμονών και έχουν ρόλο. Οι πρωτεΐνες χρησιμεύουν για την κατασκευή διαφόρων μερών και οργάνων του σώματος ξεκινώντας από τα κύτταρα και τις μεμβράνες του.

Παραδείγματα πρωτεϊνών είναι το κολλαγόνο και η ελαστίνη που βρίσκονται στα κόκαλα, τους τένοντες και τα τοιχώματα μεγάλων αγγείων. Επίσης, η κερατίνη είναι μια πρωτεΐνη που βρίσκεται στις τρίχες και τα νύχια. Εκτελούν διάφορες λειτουργίες σημαντικές για τον οργανισμό, όπως η γνωστή μας αιμοσφαιρίνη που μεταφέρει οξυγόνο, χρησιμεύουν σαν αντισώματα στις διάφορες ασθένειες. Επίσης ρυθμίζουν σε μικρές ποσότητες λειτουργίες του οργανισμού (π.χ. η ινσουλίνη τον μεταβολισμό των σακχάρων), βοηθούν την εκτέλεση μυϊκών εργασιών (μυοσίνη, ακτίνη) και έχουν αποθηκευτικό ρόλο (π.χ. η καζεΐνη του γάλακτος αποθηκεύει φώσφορο και ασβέστιο).

Ποιες είναι οι πηγές φυσικής πρωτεΐνης;

Τα μη απαραίτητα αμινοξέα μπορούν να συντεθούν στον οργανισμό, ενώ τα απαραίτητα δεν συντίθενται και πρέπει να λαμβάνονται με την τροφή καθημερινά. Οι ανάγκες σε λίπη μπορούν να καλυφθούν από υδατάνθρακες και πρωτεΐνες, κατά ένα μεγάλο ποσοστό και οι ανάγκες σε υδατάνθρακες μπορούν να καλυφθούν από λίπη και πρωτεΐνες. Όμως οι ανάγκες σε πρωτεΐνες μπορούν να καλυφθούν μόνο από πρωτεΐνες. Ο ανθρώπινος οργανισμός προμηθεύεται τις πρωτεΐνες που του είναι απαραίτητες μέσω της τροφής του. Για να ληφθούν όλα τα απαραίτητα αμινοξέα θα πρέπει να καταναλώνουμε ποικιλία φυτικών και ζωικών τροφών, γιατί κάθε τροφική πηγή έχει διαφορετική ποιότητα και ποσότητα αμινοξέων. Ανάλογα με την προέλευσή τους χωρίζονται σε φυτικής προέλευσης και ζωικής

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ
ΚΤΙΡΙΩΝ - ΓΡΑΦΕΙΩΝ &
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΩΝ ΧΩΡΩΝ
Χρήστος Φράγκος
ΤΗΛ. 210 577 43 63
Κιν.: 6948 538 615,
6940 115483

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ-ΚΑΡΝΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
Π. Κουντουριώτη 47Γ΄
Προκυμαία ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Τηλ. 2251026025 • 6946261828
Email. eiranag@yahoo.gr

Αδελφοί Κρικλάνη
Μεταφορές
από και προς Αθήνα - από και προς Μυτιλήνη
Αναλαμβάνουμε μετακομίσεις και
διαθέτουμε ανψωτικά μηχανήματα.
Τηλ. 6974 00 4032
Αποθήκη: Κηφισού 63 Αθήνα

ΣΤΡΑΤΟΣ Π. ΠΟΥΜΠΡΟΣ D.D.S. M.S.
Ειδικός Ορθοδοντικός
Ειδικευμένος στο Πανεπιστήμιο
της Καλιφόρνια, (UCLA) ΗΠΑ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΠΑΝΤΕΟΥ
Πολυτεχνείου 32, 141 22 Ν. Ηράκλειο
Τηλ.: 210 28 41 582

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
• Παραθαλάσσιο οικόπεδο 550 τ.μ
εντός σχεδίου άρπιο και οικοδομήσιμο.
Απόσταση από τη θάλασσα 200 μ, στη
Νυφίδα Πολιχνίτου.
• Πωλείται οικόπεδο 4 στρέμματα
στη Νυφίδα, επίπεδο με θέα. Πληρο-
φορίες: 6944511685 κ. Στράτος Π.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Π. ΣΑΧΑΝΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
• Επμελητής Ιατρικού Αθηνών - Κλινική Ψυχικού
• Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
ΙΑΤΡΕΙΟ: Α. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 7 & ΠΑΠΑΓΟΥ 3
ΧΑΛΑΝΔΡΙ (3ος όροφος)
ΤΗΛ: 2106850202, 6974390445
email: ssachanas@gmail.com

ΟΙΚΟ-ΛΟΓΙΚΑ

Του ΤΑΣΟΥ ΜΑΚΡΗ

Οικολογική κρίση στον τόπο μας

Ο Κόλπος Καλλονής είναι τμήμα της λεσβιακής υφαλοκρηπίδας και ως εκ τούτου ακολουθεί τη μοίρα της, εκείνη τη μοίρα του Αιγαίου κι αυτό πάλι τη μοίρα της Μεσογείου. Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε τις αλληλεξαρτήσεις αλλά έχουμε να δούμε τα τοπικά μας προβλήματα κι έτσι λογικό είναι να μη χαθούμε μέσα στα παγκόσμια.

Πριν από μερικές δεκαετίες, όταν πρωτοχρησιμοποιήθηκαν τα πλαστικά δίκτυα, σχοινιά και φελά και τα μηχανοκίνητα βαρούλκα, η υφαλοκρηπίδα της Λέσβου έσφυζε από ζωή, από την οποία ωφελούνταν και ο Κόλπος. Τώρα τα δίχτυα μπορούσαν να βγουν και σε βαθύτερα νερά και γέμιζαν τις ψαρόκασες με σκάρους, λαπίνες, χειλούδες, παντελήδες, σκορπιούς, σκορπίνες, αστακούς, κωλοχτύπες, καβουρομάνες, σαργούς, καμπανάδες, χελιδονόψαρα, καπόνια, λύχνους και χίλια δυο είδη ψαριών, που σήμερα σπανίζουν ή δεν υπάρχουν πια. Τί έγινε και χάθηκαν;

Στις βραχώδεις ακτές, έξω από τον Κόλπο, έβαζαν τη νύχτα βόλους με άλλα δίκτυα κι έφερναν το πρωί τις κάσες με πρώτης ποιότητας ψάρια. Τώρα αυτό το ψάρεμα δεν γίνεται πια, γιατί τα βράχια έμειναν μόνο με τους αχινούς. Τί έγινε και χάθηκαν;

Λίγο πιο βαθιά, στα μπλέματα (ανωμαλίες του βυθού) τα παραγάδια έβγαζαν ροφούς, βλάχους, στείρες, σφυρίδες, συναγρίδες, φαγκριά, σαλάχια, γαλέους κι όλ' αυτά σε μεγάλα μεγέθη. Τώρα αποφεύγουν να ριζούν παραγάδια γιατί δεν βγάζουν ούτε το δόλωμα. Τί έγιναν αυτά τα ψάρια;

Η απάντηση στα ερωτήματα είναι μία: Φταίει σ' ένα βαθμό η ρύπανση, αλλά το μεγάλο μερίδιο το επωμίζεται η υπεραλίευση, η οποία προήλθε από τους εξής παράγοντες:

1. Η Θορυβώδης εισβολή της τεχνολογίας στον αλιευτικό τομέα της παραγωγικής διαδικασίας. Όλες οι δουλειές γίνονται πια με τις μηχανές που δίνουν δυνατότητες στους ψαράδες να αλιεύουν όλα τα σημεία της υφαλοκρηπίδας, δίχως να φοβούνται το βάθος και τις ανωμαλίες του βυθού. Οι μεγάλης ιπποδύναμης μηχανές σέρνουν τα δίκτυα από μεγάλα βάθη και τα βυθόμετρα καθοδηγούν τα πλεούμενα με ασφάλεια ανάμεσα σε ανωμαλίες του βυθού.

2. Η εισβολή του πλαστικού στα δίκτυα. Πριν από πέντε-έξι δεκαετίες τα δίκτυα ήταν ακόμα βαμβακερά και τα σχοινιά τους με τζίβα ή τρίχα κατσίκας. Η αντοχή τους ήταν μικρή και η φθορά τους πολύ γρήγορη. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τα δίκτυα να είναι λιγότερα, για να στεγνώνουν τακτικά και να αποφεύγουν το σάπισμα. Αυτές οι δυσκολίες είχαν σαν επακόλουθο τη συντηρητικότερη χρήση τους.

3. Τα πλεούμενα ήταν μικρότερα, με μικρότερες ή καθόλου μηχανές, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ψαρεύουν με όλους τους καιρούς. Σήμερα έγιναν παντός καιρού και δουλεύουν όλες τις μέρες του χρόνου.

4. Η αλιευτική δραστηριότητα, όσο λιγοστεύει η αποδοτικότητα της, τόσο εντατικοποιείται. Τα σκάφη μεγάλωσαν και τελειοποιήθηκαν. Τα δίκτυα είναι μεγάλης αντοχής και δεν χρειάζονται πια στέγνωμα. Έτσι μπόρεσαν να διπλασιαστούν, να τριπλασιαστούν, να πολλαπλασιαστούν σ' έναν φαύλο κύκλο, με επακόλουθο την καταστροφή. Όσο λιγοστεύουν τα ψάρια τόσο πληθαίνουν τα δίκτυα. Πέραν αυτού όμως, έρχεται σαν επακόλουθο και το φαινόμενο της παραβατικότητας. Όταν δεν βγαίνει το ψωμί νόμιμα, συμπληρώνεται παράνομα. Κι η Πολιτεία για να μην αναγκαστεί να πάρει δύσκολες αποφάσεις ... κάνει τα στραβά μάτια!

5. Είναι αλήθεια πως κάποιοι νόμοι και αλιευτικοί κανονισμοί υπάρχουν. Το πρόβλημα είναι πως κι αυτοί οι λίγοι δεν τηρούνται. Πριν από λίγα χρόνια πάρθηκε ένα σωστό μέτρο κα απαγορεύτηκε το ψάρεμα με πεζότραπεζες στα ελληνικά παράλια, για να μην καταστρέφονται οι πληθυσμοί των μικρών σε ηλικία ψαριών. Θα περίμενε κανείς μια μικρή έστω βελτίωση στα αβαθή της υφαλοκρηπίδας. Το μέτρο όμως αποδείχτηκε αναποτελεσματικό γιατί το χώρο που άφησαν οι πεζότραπεζες έσπευσαν αμέσως να τον καλύψουν οι ανεμότραπεζες και τα γρι-γρι. Η νομοθεσία προβλέπει τα εργαλεία αυτά να ψαρεύουν σε βάθη από πενήντα μέτρα και πάνω. Αφού όμως τα ρηχά παρουσιάζουν μεγαλύτερο αλιευτικό ενδιαφέρον, τα βυθόμετρα εξασφαλίζουν την αποφυγή ζημιών στα δίκτυα και ο υπηρεσιακός έλεγχος είναι ανύπαρκτος, γιατί να είναι κολλημένοι οι άνθρωποι στο γράμμα του νόμου; Οι νόμοι υπάρχουν, αλλά τα ανόητα ψάρια εξαφανίζονται! Μάλλον φταίνε τα ίδια, που πάνε μικρά-μικρά και μπλέκουν στα τυφλά δίκτυα του γρι-γρι, ή ανακατώνονται με τη σαβούρα στο σάκο της ανεμότρατας και ψοφάνε ομαδόν, για να πεταχτούν με τα φτυάρια στη θάλασσα, να θραφούν άκοπα και τα χαριτωμένα θαλασσοπούλια.

6. Τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου βρίσκονται στην αγκαλιά της τουρκικής ακτογραμμής, στην ίδια υφαλοκρηπίδα. Η ελληνική αλιευτική πολιτική διέπεται από ευρωπαϊκούς κανονισμούς. Η Τουρκία έχει τη δική της νομοθεσία κι έτσι αν παρθεί κάποιο μέτρο, ίσως να ακυρώνεται από μια αντίθετη τουρκική αντιληψη. Βλέπετε, οι θαλασσινοί οργανισμοί είναι απολίτιστοι και δεν ξέρουν από σύνορα...

7. Η κατάσταση αυτή εξελίσσεται σε έναν άσχημο ανταγωνισμό. Οι Τούρκοι με διαφορετική νομοθεσία και κανονισμούς, με εκσυγχρονισμένο, τα τελευταία χρόνια, αλιευτικό στόλο οργώνουν, κι αυτοί, ασύστολα την υφαλοκρηπίδα τους. Όταν όμως, για τα ψάρια τα εθνικά θέματα είναι λυμένα από κτίσεως κόσμου, καταλαβαίνουμε πως οι καταστροφές που γίνονται σ' αυτούς έχουν αντίκτυπο και σ' εμάς και τανάπαλιν. Αυτό είναι μια ακαταμάχητη δικαιολογία εκατέρωθεν για επιβεβλημένη προσπάθεια υπεραλίευσης: «Αμα δεις τσι τρων' του βιό σ', τρώγι μι τα δυό σ'», όπως λέει η παραδοσιακή μας ρήση.

Η ίδια νοοτροπία επικρατεί στους ψαράδες και στο επίπεδο του Κόλπου. Ξέρουν ότι το χειμώνα τα μπαμπούνια και οι κουτσομούρες, αλλά και άλλα πολλά ψάρια, θα φύγουν στο πέλαγος με μεγάλες πιθανότητες να πιαστούν από τις ανεμότραπεζες, ελληνικές και τουρκικές. Γιατί λοιπόν να μην τα πιάσουμε τώρα που είναι στα χωράφια μας κι ας είναι και μικρά; Αν περιμένουμε να μεγαλώσουν... «Κάλλιο ένα και στο χέρι...». Αυτά όλα βέβαια δείχνουν κοινωνικές απορρυθμισμένες, που έχουν ήδη βαρέσει διάλυση. Μοιάζουν με επιχειρηματίες που κλείνουν την επιχείρηση και ξεπουλάνε όσο-όσο τηνπραμάτεια τους.

8. Μια ακόμη δυσκολία στο πρόβλημα της αλιείας προκαλείται από τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής αγοράς, οι οποίοι αποδειχνονται ακατάλληλοι για τις ελληνικές θάλασσες. Εδώ το παιχνίδι πρέπει να παιχτεί στις λεπτομέρειες και στις ιδιαιτερότητες των αμέτρητων τοπικών βιοτόπων. Οι βόρειες θάλασσες δεν έχουν ίδιες συνθήκες με τη Μεσόγειο, ιδιαίτερα με τη θαλπωρή της δαντελωτής ελληνικής ακτογραμμής και με την κοινωνική δομή των παράκτιων πληθυσμών.

Για επιβεβαίωση αυτής της θέσης, ας πάρουμε την εφαρμογή του μέτρου της απόσυρσης των αλιευτικών σκαφών με σκοπό τη μείωση της αλιευτικής δραστηριότητας.

Αποτέλεσμα: 1) Σοβαρή και άσκοπη χρηματική επιβάρυνση, 2) Αύξηση του αριθμού των αλιέων, 3) Αύξηση του αριθμού των αλιευτικών σκαφών, εκσυγχρονισμός τους και ως εκ τούτου ζημιογόνος για το οικοσύστημα, αύξηση της αποτελεσματικότητάς του, 4) Καταστροφή μιας πολιτισμικής πλευράς της χώρας μας, της ναυπηγικής παράδοσης του Αιγαίου. Καταστράφηκαν, ακατανόητα, πλήθος υπέροχα, ανεπανάληπτα παραδοσιακά σκαριά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Γεωλογικές εμφανίσεις ορυκτών ανθράκων (λιγνίτη) και μεταλλευμάτων μολύβδου -ψευδαργύρου - χαλκού με χρυσό και άργυρο που υπέστησαν εξόρυξη από την Γερμανία κατά την κατοχή στη Λέσβο

Από Καθηγητή **Α. Κελεπερτζή**

Η Λέσβος είναι ένα νησί που εμφανίζει ποικιλία πετρωμάτων των οποίων η ηλικία αρχίζει από το Παλαιοζωϊκό (500 εκατομμύρια πριν) και φθάνει μέχρι το Πλειόκαινο (2 εκατ. πριν) και τις νεώτερες Τεταρτογενείς και Αλλουβιακές αποθέσεις.

Τα παλαιότερα πετρώματα είναι σχιστόλιθοι και μάρμαρα Παλαιοζωϊκού, ασβεστόλιθοι και ηφαιστειογενή πετρώματα Μεσοζωϊκού ενώ τα νεώτερα περιλαμβάνουν Νεογενή ηφαιστειακά πετρώματα και λιμναίες αποθέσεις με λιγνίτη.

Κατά την περίοδο σχηματισμού των ανωτέρω πετρωμάτων και ιδιαίτερα των ηφαιστειακών σχηματισμών πριν 20 εκατομμύρια χρόνια έλαβαν χώρα διάφορες γεωλογικές διεργασίες απόθεσης θειούχων μεταλλευμάτων στο βόρειο τμήμα του νησιού (Μεγάλα Θέρμα Αργέννου) και στο νότιο τμήμα (Πολιχνίτος – Βατερρά), ο σχηματισμός μεταλλευμάτων σιδήρου – νικελίου αλλά και αποθέσεων λιγνίτη στο βορειοδυτικό τμήμα (περιοχή Γαβάθα, Λάφαρνα της Άντισσας).

Μια πολύ σημαντική γεωλογική διεργασία σχηματισμού μεταλλευμάτων αλλά και βιομηχανικών ορυκτών (καολίνη) συνδέεται με τα φαινόμενα ηφαιστειότητας του βόρειου ημίσεως της Λέσβου και αφορά τη γένεση υδροθερμικών ρευστών πλούσιων σε πυριτικό οξύ. Η σύγχρονη εκδήλωση των συνδεδεμένων με την ηφαιστειότητα υδροθερμικών ρευστών είναι οι θερμές πηγές Πολιχνίτου, Λισβορίου, Θερμής και Μεγάλων Θερμών Αργέννου. Με την παλαιά δράση των υδρο-

θερμικών ρευστών συνδέονται: α) οι ανωτέρω αποθέσεις θειούχων μεταλλευμάτων Αργέννου, β) οι σχηματισμοί βιομηχανικών ορυκτών, γ) οι απολιθωμένοι κορμοί δένδρων του Απολιθωμένου Δάσους. Τα υδροθερμικά διαλύματα που ήσαν πλούσια σε πυριτικό οξύ λόγω της εξαλλοίωσης των ηφαιστειακών πετρωμάτων προκάλεσαν κατά την περίοδο εκείνη απολίθωση της βλάστησης κάτω από συνθήκες τροπικού – υποτροπικού κλίματος.

Λιγνιτικοί ορίζοντες

Κατά την περίοδο ανάδυσης και διαμόρφωσης της Λέσβου αλλά και σε μετέπειτα στάδιο σχηματίστηκε μια λίμνη στην περιοχή της Άντισσας όπου αποτέθηκαν λιμναία ιζήματα. Η γεωλογική σειρά στην περιοχή Γαβαθά που επικάθεται σχιστολίθων του Νεοπαλαιοζωϊκού από πάνω προς τα κάτω περιλαμβάνει τα εξής πετρώματα: α) μάργες και μαργαϊκούς ασβεστόλιθους με πολύ λεπτά στρώματα πλούσια σε άνθρακα, β) αργιλικά ιζήματα και λιγνιτικούς ορίζοντες, γ) πυροκλαστικά πετρώματα ηφαιστειακής προέλευσης όπου εντοπίζονται οι απολιθωμένοι κορμοί, δ) ηφαιστειακά πετρώματα που καλύπτουν τα πυροκλαστικά.

Τα ανθρακικά πετρώματα αποτελούνται από ασβεστίτη και διοξείδιο του πυριτίου (χαλαζία) ενώ τα αργιλικά ιζήματα από μοντμοριλλονίτη, αστρίους, χαλαζία και ασβεστίτη. Οι λιγνιτικοί ορίζοντες έχουν μαύρο χρώμα και αποτελούνται από οργανικό υλικό, λίγο χαλαζία και γύψο. Σε παρατήρηση λεπτών τομών δειγμάτων στο μικροσκόπιο προέκυψε ότι πρόκειται για καλά διατηρημένες δομές ξύλου και κελύφη οργανισμών έντονα πυρι-

τιωμένων (πλούσιων σε διοξείδιο του πυριτίου). Η παρουσία του ορυκτού μοντμοριλλονίτη στους ανωτέρω αργιλικούς ορίζοντες δείχνει ότι προέρχεται από την χημική εξαλλοίωση ανδεσιτών και βασαλτών που απαντούν στη γειτονική περιοχή. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως η διεργασία γένεσης υδροθερμικών διαλυμάτων συνδεδεμένων με την ηφαιστειότητα προκάλεσε στην γειτονική της λίμνης περιοχή: 1) την πυριτίωση των δένδρων του υφιστάμενου πλούσιου δάσους, 2) την πυριτίωση των ιζημάτων και των μεταφερόμενων εντός της λίμνης κορμών δένδρων από την ξηρά.

Η θερμοκρασία λόγω της μεγάλης θερμικής ροής, το βάθος ενταφιασμού των ιζημάτων της λίμνης και το είδος των αποτιθέμενων ιζημάτων αποτέλεσαν τους παράγοντες που τελικά διαμόρφωσαν μετά την απόθεση τη σημερινή τους σύσταση και εμφάνιση. Η διαγενετική διεργασία μετά την απόθεση των ιζημάτων αποδεικνύεται από την μετατροπή του αρχικού ορυκτού οπάλιου Α των απολιθωμένων κορμών σε οπάλιο CT των ιζημάτων.

Από πληροφορίες κατοίκων της περιοχής πρόεκυψε ότι οι λιγνίτες Γαβαθά και Λαψάρνων Άντισσας υπέστησαν εκμετάλλευση κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής. Από μαρτυρίες ο λιγνίτης μεταφερόταν και φορτωνόταν σε καΐκια με τελικό προορισμό τη Γερμανία.

Μεταλλεύματα μολύβδου - ψευδαργύρου – χαλκού με χρυσό και άργυρο Μεγάλων Θερμών Αργέννου

Στην περιοχή της παραλίας Αργέννου υπάρ-

χουν εμφανίσεις των ανωτέρω μετάλλων που σχηματίστηκαν από υδροθερμικά διαλύματα. Σημερινή εκδήλωση αυτών αποτελούν οι εκχύσεις θερμών ρευστών στη ξηρά και στο βυθό της γειτονικής ακτής. Το μέταλλευμα εμφανίζεται με τη μορφή χαλαζιακών φλεβών, με συνοδά ορυκτά σιδηροπυρίτη, γαληνίτη, σφαλερίτη, χαλκοπυρίτη και χρυσό.

Η εξόρυξη του μεταλλεύματος έγινε με τη διανοίξη στοών και επιφανειακών εκσκαφών κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής. Σημειώνω ότι καμμία μεταλλευτική δραστηριότητα έλαβε χώρα μετά τη Γερμανική περίοδο. Το ερώτημα που γεννάται είναι αν τηρήθηκαν οι νόμιμες διαδικασίες εκμετάλλευσης του ορυκτού πλούτου της Ελλάδος κατά την περίοδο αυτή. Οι μαρτυρίες κατοίκων δείχνουν σκληρές συνθήκες κατακτητή.

Το άρθρο αυτό συντάχθηκε απλοποιημένο με βάση πρωτογενή δεδομένα ερευνών μου που δημοσιεύτηκαν στο Γερμανικό περιοδικό *Facies* (1992), στο Κινέζικο διεθνές περιοδικό *Γεωχημείας* (1996) και στο βιβλίο μου «Ηφαιστειότητα Θερμές πηγές και ο σχηματισμός του απολιθωμένου δάσους Λέσβου» (2008).

